

உ
கணபதி துணை.

நீதி வெண்புர.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்கள்

சிதம்பர சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகராயிருந்த

பொன்னம்பலபிள்ளையவர்கள்

செய்த உரையுடன்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பத்தாம் - பதிப்பு.

வெகுதானியரு ஆவணிமீ

1938.

(Copyright Registered.)

உ

கணபதி துணை.

நீதி வெண்பா.

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

மூதுணர்ந்தோ ரோதுசில மூதுரையைப் பேதையேன்
நீதிவெண்பா வாக நிகழ்த்துவேன்—ஆதிபரன்
வாமான் கருணை மணியுதரம் பூத்தமுதற்
கோமான் பெருங்கருணை கொண்டு.

இதன்பொருள். பேதையேன் - அறிவில்லாதவனாகிய
யான்,—ஆதிபரன் - முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானுடைய—
வாமம் மான் - இடப்பாகத்திலே பொருந்திய உமாதேவியார்,—
கருணை மணி உதரம் பூத்த - அருளினாலே தமது திருவயிற்றி
னின்றித் தோன்றுவித்த,—முதல் கோமான் பெரும் கருணை
கொண்டு - மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய பெரு
மையாகிய அருளினால்,—மூதுணர்ந்தோர் ஓது சில மூதுரை
யை - போற்றினார்கள் சொல்லிய சில நீதிமொழிகளை,—நீதிவெ
ண்பா ஆக நிகழ்த்துவேன் - நீதிவெண்பா என்னும் நூலாகப்
பாடுவேன். என்றவாறு.

வாமம் என்பது வாம் எனக் கடை குறைந்து நின்றது.

இதனது தாற்பரியம். யான் நீதிவெண்பாவைப் பாடுதற்கு
விநாயகக்கடவுள் துணை. என்பதாம்.

தாமரைபொன் முத்துச் சவரங்கோ ரோசனைபால்
பூமருதேன் பட்டுப் புனுகுசவ்வா—தாமழன்மற்
றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே நல்லோர்கள்
எங்கே பிறந்தாலு மென்.

இ - ள். தாமரை - தாமரையும்,—பொன் - பொன்னும்,—
முத்து - முத்தும்,—சவரம் - சாமரையும்,—கோரோசனை -
கோரோசனையும்,—பால் - (பசுவின்) பாலும்,—பூமருதேன் -
பொலிவாகிய தேனும்,—பட்டு - பட்டும்,—புனுகு - புனுகும்,—
சவ்வாது - சவ்வாதும்,—ஆம் அழல் - எரிகின்ற நெருப்பும்
(ஆகிய இவைகள்),—எங்கே பிறந்தாலும் எள்ளாரே - எந்த
இடத்திலே பிறந்தாலும் (ஒருவரும்) இகழார்களல்லவா?—
(அவைபோல)—நல்லோர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் என் - நல்
லவர்கள் எங்கே பிறந்தாலும் இகழப்படமாட்டார். எ - று.
மற்று அசை.

இ-ம். நல்லோர் இழிந்த சாதியிற் பிறந்தாராயினும் நல்ல
வராகவே மதிக்கப்படுவர். எ-ம். (க)

அரிமந் திரம்புகுந்தா லானை மருப்பும்
பெருகொளிகேர் முத்தும் பெறலாம்—நரி நுழையில்
வாலுஞ் சிறிய மயிரெலும்புங் கர்த்தபத்தின்
தோலுமல்லால் வேறுமுண்டோ சொல்.

இ - ள். அரி மந்திரம் புகுந்தால் - சிங்கத்தின் குகையிற்
போனால்,—ஆனை மருப்பும் - யானைக்கொம்புகளையும்,—பெருகு
ஒளிகேர் முத்தும் பெறலாம் - மிகுந்த ஒளியையுடைய முத்துக்
களையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்;—நரி நுழையில்-நரியினுடைய
குழியில்,—சிறிய வாலும் - எளிய வால்களும்,—மயிர் - மயிர்க
ளும்,—எலும்பும் - எலும்புகளும்,—கர்த்தபத்தின் தோலும் அல்
லால் - °கழுதையின் தோல்களுமல்லாமல்,—வேறும் உண்டோ

சொல் - வேறு (உயர்ந்த) பொருளும் உண்டோ நீ சொல்வாயாக. எ - று.

இ-ம். பெரியோரை அடுத்தால் உயர்வும், சிறியோரை அடுத்தால் இழிவும் உண்டாம். எ-ம். (உ)

அறிவன் பகையேனு மன்புசேர் நட்பாஞ்
சிறுவன் பகையான் செறிந்த—அறிவுடைய,
வேன்றி வனசரன் முன் வேதியனைக் காத்தான் முன்
கொன்றதொரு வேந்தைக் குரங்கு.

இ - ள். அறிவன் பகையேனும் - அறிவுள்ளவன் பகைவனானும்,—அன்பு சேர் நட்பு ஆம் - அன்புபொருந்திய நட்பைப் பாராட்டுவன்,—சிறுவன் பகை ஆம் - மூடன் (சினேகனானும்) பகையையே பாராட்டுவன்,—முன் - முன்னாலில்,—செறிந்த அறிவு வென்றி உடைய வனசான் - மிகுந்த அறிவையும் வெற்றியையும் உடைய ஒரு வேடன்,—வேதியனைக் காத்தான் - ஒரு பிராமணனைக் (கொலையினின்று) காப்பாற்றினான்—குரங்கு ஒரு வேந்தைக் கொன்றது - (அறிவில்லாத ஒரு) குரங்கு ஓர் அரசனைக் கொன்றது. எ - று. தான் அசை.

இ-ம். அறிஞருடைய பகையினும் மூடருடைய சினேகத்துன்பஞ்செய்யும். எ-ம்.

ஓர் அரசன் ஒரு பிராமணனுக்கு ஒரு மாணிக்க ரத்தினத்தைக் கொடுத்து, 'நீ போகிற வழியில் திருடர்கள் இருக்கவுங் கூடும். ஆதலால் இதை விழுங்கி ஊருக்குப் போய்க் கக்கி எடுத்துக்கொள்' என்று சொன்னான். அதை அறிந்த ஒரு வேடன் பிராமணனைத் தொடர்ந்து போய்க் காட்டுவழியில் மறித்து, 'உன் வயிற்றிலிருக்கும் மாணிக்கத்தைத் தா' என்று பயமுறுத்தினான். பிராமணன் 'அது என் வயிற்றினுள்ளிலை உன் வயிற்றினுள்ளே தான் இருக்கின்றது' என்றான். இப்படி இவர்கள்

இருவரும் வழக்கிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த வழியிலே வந்த திருடர்கள் அவ்விருவர் வயிற்றையும் கீறிப் பார்க்கும்படி முயன்றார்கள். வேடன் 'பிராமணன் இறக்கும்படி நேர்ந்ததே' என்று இரங்கி, 'நாங்களிருவரும் விளையாட்டாகப் பேசினோம் உங்களுக்குச் சந்தேகம் உண்டானால் முன்னே என்வயிற்றைச் சோதியுங்கள்' என்றான். திருடர்கள் அப்படியே சோதித்து, வேடனுடைய வயிற்றில் மாணிக்கம் இல்லாமையினால் பிராமணனை விட்டு விட்டார்கள்.

ஓர் அரசன் தான் வளர்த்த குரங்கின் கையில் வாளைக் கொடுத்து, 'இவ்விடத்தில் யாரையும் வரவொட்டாமற் காத்திரு' என்று சொல்லி அதைக் காவலாக வைத்து, நித்திரை செய்தான். அரசன் மேலே ஓர் ஈ வந்திருக்கக் கண்டு குரங்கு அதனை வெட்டி, அரசன் இரண்டு துண்டாய் இறந்தான். (௩)

மென்மதுர வாக்கால் விரும்புஞ் சகங்கடின
வன்மொழியி னாலிகழு மண்ணுலகம்—நன்மொழியை
ஒதுகுயி லேதங் குதவியது கர்த்தபந்தான்
ஏதபரா தஞ்செய்த தின்று.

இ - ள். சகம் - பூமியிலுள்ளவர்கள்.—மெல் மதுர வாக்கால் விரும்பும் - (ஒருவருடைய) மென்மையாகிய இன்சொல்லைக் கேட்டலினால் விரும்பிப் புகழ்வார்,—மண்ணுலகம் - அப்பூமியிலுள்ளோர்,—கடின வல் மொழியினால் இகழும் - கடிமையாகிய வன்சொல்லைக் கேட்டலினால் (வெறுத்து) இகழ்வார்,—நல் மொழியை ஒது குயில் ஏது உதவியது - நல்லிசையைக் கூவுகின்ற குயில் (உலகத்தாருக்கு) எதனைக் கொடுத்தது?—கர்த்தபம் ஏது அபராதம் செய்தது - (வன்மையாகக்கத்துகின்ற) கழுதை என்ன பிழையைச் செய்தது?—இன்று - (இரண்டும்) இல்லை. எ - று. அங்கு, தான் அசை.

இ-ம். உலகத்தார் இன்சொல்லைக் கேட்டுப் புகழ்வர்; வன் சொல்லைக் கேட்டு இகழ்வர். எ-ம். (ச)

பகைசேரு மெண்ணுன்கு பற்கொண்டே நன்னு
வகைசேர் சுவையருந்து மாபோற்—றொகைசேர்
பகைவரிட மெய்யன்பு பாவித் தவராற்
சுகமுறுத னல்லோர் தொழில்.

இ - ள். நல் நா - நல்ல நாக்கு,—பகை சேரும் எண்ணுன்கு பல் கொண்டே - பகையையுடைய முப்பத்திரண்டு பற்களையும் (துணையாகக்) கொண்டே,—வகைசேர் சுவை அருந்துமா போல் - பலவகைப்பட்ட உணவுகளை உண்ணுந் தன்மை போல,—நல்லோர் தொழில் - நல்லவர்களுடைய செய்கை,—தொகைசேர் பகைவரிடம் மெய்யன்பு பாவித்து - மிகுந்த பகை வர்களிடத்தில் மெய்யன்பைப் பாராட்டி,—அவரால் சுகம் உறுதல் - அவர்களால் (தாம்) இன்பத்தை அடைதலாம். எ - று.

இ-ம். நல்லோர்கள் பகைவர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டி' அவர் சுகம் அடைவர். எ-ம்.

நாக்கினிடத்துப் பல்லுக்குள்ள பகைமையாவது அதனைச் சிலவேளை கடித்தல். (ரு)

காந்தனில் லாத கனங்குழலாள் பொற்பவமாஞ்
சாந்தகுண மில்லார் தவமவமாம்—ஏந்திழையே
அன்னையில்லாப் பிள்ளை யிருப்ப தவமவமே
துன்னையிறில் லாருண் சுவை.

இ - ள். ஏந்து இழையே - ஏந்திய ஆபரணங்களையுடைய பெண்ணே—காந்தன் இல்லாத கனம் குழலாள் பொற்பு அவம் ஆம் - நாய்களில்லாத பாரமாகிய கூந்தலையுடைய பெண்ணின் அழகு வீணும்.—சாந்த குணம் இல்லார் தவம் அவம் ஆம் -

பொறுமைக்குணம் இல்லாதவர்களுடைய தவம் வீணம்.—
அன்னை இல்லாப் பிள்ளை இருப்பது அவம் - தாயில்லாப்பிள்ளை
இருப்பது வீணம்.—துன் எயிறு இல்லார் ஊண் சுவை அவம் -
நெருங்கிய பற்களில்லாதவருடைய போசனச்சுவை வீணம்.
எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நாயகனில்லாமையினால் பெண்களுக்கும், பொறு
மையில்லாமையினால் தவஞ் செய்வோர்க்கும், தாயில்லாமையி
னால் பிள்ளைகளுக்கும், பல்லில்லாமையினால் உண்பவர்களுக்கும்
இன்பமில்லை. எ-ம். (சு)

வருத்தவளை வேயரசர் மாமுடியின் மேலாம்
வருத்த வளையாத மூங்கில்—தரித்திரமாய்
வேழம்பர் கைப்புகுந்து மேதினியெல் லாந்திரிந்து
தாமுமவர் தம்மடிக்கீழ்த் தான்.

இ - ள். வருத்த வளை வேய்-வளைக்க வளைகின்ற (இளைய)
மூங்கில்,—அரசர் மாமுடியின் மேல் ஆம் - அரசர்களுடைய
பெருமையாகிய முடிக்கு மேலே (சிவிகைக்கொம்பாய்) உயர்வை
அடையும்,—வருத்த வளையாத மூங்கில் - வளைக்க வளையாத
(முற்றிய) மூங்கில்,—தரித்திரமாய் வேழம்பர் கைப்புகுந்து -
தரித்திரப்பட்டுக் கழைக்கூத்தாடிகளுடைய கையிற் போய்,—
மேதினி எல்லாம் திரிந்து - பூமி யெங்கும் உலைந்து,—அவர்
அடிக்கீழ் தாமும் - அவர்களுடைய காலின் கீழாகி இழிகை
அடையும். எ - று. தம், தான் அசை.

இ-ம். இளமையில் வருத்தப்பட்டுக் கற்றவர் பெருமை
யடைவர்; அப்படிச் கல்லாதவர் சிறுமையடைவர். எ-ம். (எ)

நொய்தாந் திரணத்தி நொய்தாகும் வெண்பஞ்சின்
நொய்தா மிரப்போ னுவலுங்கால்—நொய்யசிறு

பஞ்சதனி நெய்யாணைப் பற்றாதோ காற்றணுக
அஞ்சமவன் கேட்ப தறிந்து.

இ - ள். நுவலுங்கால் - சொல்லுமிடத்து,— இரப்போன் -
யாசகன்,—நொய்துஃஜம் திரணத்தின் நொய்து ஆகும் வெண்
பஞ்சின் - நொய்ம்மையாகிய துரும்பினும் நொய்ம்மையுடைய
வெண்பஞ்சினும்,—நொய்து ஆம் - (மிக) நொய்ம்மையுடைய
வனும்.—காற்று - காற்றானது,—நொய்ய சிறு பஞ்சதனின்
நொய்யாணை பற்றாதோ - நொய்ம்மையாகிய எளிய பஞ்சைப்
பார்க்கினும் (மிக) நொய்ம்மையுடையவனாகிய இவனை அடித்
துக்கொண்டு போகாதோ (எனின்),—அவன் கேட்பது அறிந்து
அணுக அஞ்சம் - அவன் (ஏதேனும்) கேட்பான் என்பதை
அறிந்து (அது அவனுக்குக்) கிட்டப்போதற்குப் பயப்படும்.
எ - று.

இ-ம். இரப்பவர் மிகவும் எளியவர். எ-ம்.

(அ)

ஒருபோது யோகியே யொண்டளிர்க்கை மாதே
இருபோது போகியே யென்ப—திரிபோது
ரோகியே நான்குபோதுண்பா னுடல்விட்டுப்
போகியே யென்று புகல்.

இ - ள். ஒன் தளிர்க்கை மாதே - ஒள்ளிய தளிர்போலுங்
கைகளையுடைய பெண்ணே,—ஒருபோது யோகி - ஒருபொழுது
(உணவு) யோகிக்கும்,—இருபோது போகி - இருபொழுது
(உணவு) போகிக்கும் உரியன,—என்ப - என்று அறிஞர் சொல்
லுவர்.—திரிபோது உண்பான் ரோகியே - மூப்பொழுதுண்ப
வன் வியாதியானனே.—நான்கு போது உண்பான் உடல் விட்
டுப் போகியே என்று புகல் - நான்கு பொழுது உண்பவன் இறப்
பவனே என்று சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். யோகிக்கு ஒருகால போசனமும் போகிக்கு இரண்டு கால போசனமும் உரியன; மூன்றுகால போசனம் நோயையும் நான்குகால போசனம் மரணத்தையும் செய்யும். (க)

✓ கண்ணிரண்டே யாவர்க்கும் கற்றோர்க்கு மூன்றுவிழி எண்ணுவிழி யேழாகு மீவோர்க்கு—நண்ணும் அநந்தந் தவத்தா லருண்ணானம் பெற்றோர்க் கநந்தம் விழியென் றறி.

இ - ள். யாவர்க்கும் கண் இரண்டே - எல்லாருக்கும் கண் கள் இரண்டே (ஆயினும்),—கற்றோர்க்கு மூன்று விழி - கற்ற வர்க்கு மூன்று கண்களாம்.—ஈவோர்க்கு எண்ணு விழி ஏழாகும் - கொடையாளர்களுக்குக் கணக்கிடப்படுங் கண்கள் ஏழாம்.—நண்ணும் அநந்தம் தவத்தால் - பொருந்திய (பலனைக் கொடுத்த விடத்துப் பசுபுண்ணியங்கள் போல) அழியாத சரியை கிரியை யோகங்களால்,—அருள் ஞானம் பெற்றோர்க்கு—திருவடி ஞானத்தைப் பெற்றவர்களுக்கு—விழி அநந்தம் என்று அறி - கண்கள் அளவில்லாதன என்று அறிவாயாக. ஏ - று.

இ-ம். மனுடருள்ளே கற்றோரும், அவரினும் ஈகையாளரும், அவரினும் ஞானிகளும் சிறந்தவர். ஏ-ம்.

கற்றவர்க்குக் கண்கள் இரண்டோடு கல்வியையும், ஈவோர்க்கு நகக்கண்கள் ஐந்தையும், சேர்த்து முறையே கண்கள் மூன்றெனவும் ஏழெனவும், ஞானிகள் எல்லாவற்றையும் அறிதலினால் அவர்களுக்குக் கண்கள் அநந்தம் எனவும், கூறினார். (க0)

உற்றபெருஞ் சுற்ற முறநன் மனைவியுடன்

பற்றிமிக வாழ்க பசுவின்வால்—பற்றி

நதிகடத்த லன்றியே நாயின்வால் பற்றி

நதிகடத்த லுண்டோ நவில்.

இ - ள். உற்ற பெரும் சுற்றம் உற - பொருந்திய பெரிய உறவினர் குழு, — நன் மனைவியுடன் பற்றி மிக வாழ்க - நன் மனையாளோடு கூடி மிக வாழுக. — பசுவின் வால்பற்றி நதிகடத்தல் அன்றி - பசுவின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆற்றைத் தாண்டுவதல்லாமல், — நாயின் வால் பற்றி நதிகடத்தல் உண்டோ - நாயின் வாலைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆற்றைத் தாண்டுவதுண்டோ? — நவில் - நீசொல்வாயாக. எ - று. ஏ, அசை.

இ-ம். தன் மனையாளல்லாத மற்றைப் பெண்களோடு கூடி வாழ்தல் துன்பத்துக்கேதுவாகும். எ-ம். (சுக)

ஆசைக் கடியா என்கிலலோ கத்தினுக்கும்
ஆசற்ற நல்லடியா னுவானே — ஆசை
தனையடிமை கொண்டவனே தப்பாது தான்
தனையடிமை கொண்டவனே தான்.

இ - ள். ஆசைக்கு அடியானே - ஆசைக்கு அடிமைப்பட்டவனே, — அகில லோகத்தினுக்கும் ஆசு அற்ற நல் அடியான் ஆவான் - எல்லா வுலகங்களுக்கும் குற்றமற்ற நல்ல அடிமையாவன். — ஆசைதனை அடிமைகொண்டவனே - ஆசையைத் தனக்கு அடிமையாகக் கொண்டவனே — உலகந்தனைத் தப்பாது அடிமை கொண்டவன் - உலகத்தைத் தவறாமல் (தனக்கு) அடிமையாகப் பெற்றுக்கொண்டவன். எ - று. ஏ, தான் அசை.

இ-ம். ஆசையில்லாதவனுக்கு உலகம் வசப்படும். எ-ம். (சுக)

ஆனந் தணர்மகளி ரன்பாங் குழந்தைவதை
மானந் தரும்பிசி வார்த்தையிவை — மேனிரையே
கூறவரு பாவங் குறையாதொவ் வொன்றுக்கு
நூறதிக மென்றே துவல்.

இ - ள். ஆன் - பசுவையும்,—அந்தணர் - பிராமணரையும்,—மகளிர் - பெண்களையும்,—அன்பு ஆம் குழந்தை-அன்பையுடைய குழந்தையையும்—வதை - கொல்லுதலும்,—மானம் தரும் பிசி வார்த்தை இவை - இகழ்ச்சியைத் தருகின்ற பொய்யும் ஆகிய இவைகள்,—மேல் நிரையே கூற வருபாவம் குறையாது - மேலே வரிசையாகச்சொல்ல வருகின்ற பாவங்குறையாமல்,—ஒவ்வொன்றுக்கு நூறு அதிகம் என்று நுவல் - ஒன்றுக் கொன்று நூறு மடங்கு அதிகம் என்று சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். பசுக்களையும் பிராமணர்களையும் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் கொல்லுதலும், பொய் கூறுதலும் ஆகிய இவற்றால் வரும் பாவங்கள் ஒன்றுக்கொன்று நூறுமடங்கதிகம். எ-ம். (கங்)

பெற்றமையு மென்னுப் பெரியோரும் பெற்றபொருண் மற்றமையு மென்றே மகிழ்வேந்து—முற்றியநன் மானமிலா வில்லாளு மானமுறு வேசியரும் ஈன முறுவா ரிவர்.

இ - ள். பெற்று அமையும் என்னுப் பெரியோரும்-(பொருளோப்) பெற்றுத் திருப்தியடையாத பெரியோர்களும்,—பெற்ற பொருள் மற்று அமையும் என்று மகிழ் வேந்தும் - கிடைத்த பொருள் இனிப் போதும் என்று திருப்தியடையும் அருளும்,—முற்றிய நல் மானம் இலா இல்லாளும் - மிகுந்த நல்ல நாணம் இல்லாத மனையாளும்,—மானம் உறு வேசியரும் - நாண மடைகின்ற பொதுப்பெண்களும் (ஆகிய),—இவர்-இவர்கள்,—ஈனம் உறுவார் - தாழ்வை அடைவார்கள். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். கிடைத்த பொருளிலே திருப்தியடையாமையினைப் பெரியோர்களுக்கும், அதிலே திருப்தியடைதலால் அரசருக்

கும், நாணமில்லாமையினால்! பெண்களுக்கும், அதனையுடைமையால் வேசிகளுக்கும், தாழ்வுண்டாகும். ஏ-ம். (கச)

கற்றோர் கனமறிவர் கற்றோரே கற்றறியா
மற்றோ ரறியார் வருத்தமுறப்—பெற்றறியா
வந்தி பரிவாய் மகவைப் பெறுந்துயரம்
நொந்தறிகு வாளோ துவல்.

இ - ள். கற்றோர் கனம் கற்றோரே அறிவர் - படித்தவர்களுடைய பெருமையைப் படித்தவர்களே அறிவார்கள்;—கற்று அறியா மற்றோர் அறியார் - படித்தறியாத மூடர்கள் அறியமாட்டார்கள்.—வருத்தம் உறப்பெற்று அறியா வந்தி - வருத்தமுண்டாகப் (பிள்ளையைப்) பெற்றறியாத மலடியானவன்—பரிவாய் மகவைப் பெறும் துயரம் நொந்து அறிகுவாளோ - வருத்தப்பட்டுப் பிள்ளையைப் பெறுந்துன்பத்தைத் (தான்) துன்பப்பட்டறிவாளோ?—துவல் - நீ சொல்வாயாக, ஏ - று.

இ-ம். கற்றவருடைய பெருமையைக் கற்றவரே அறிவர் ஏ-ம். (கரு)

செய்யு மொருகருமந் தேர்ந்து புரிவதன்றிச்
செய்யின் மனத்தாபஞ் சேருமே—செய்யவொரு
நற்குடியைக் காத்த நகுலனைமுன் கொன்றமறைப்
பொற்கொடியைச் சேர்துயரம் போல்.

இ - ள். செய்யும் ஒரு கருமம் - செய்யவேண்டிய ஒரு தொழிலை,—தேர்ந்து புரிவது அன்றி - யோசித்துச் செய்வதல்லாமல்,—செய்யின் - (யோசியாமற்) செய்தால், —முன்-முன்னிலே,—செய்ய ஒரு நல் குடியைக் காத்த - செப்பமாகிய ஒரு நல்ல வீட்டைக் காத்துக்கொண்டிருந்த—நகுலனைக்கொன்ற

கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்ற,—பொன் மறைக்கொடியைச் சேர் துயரம் போல் - அழகிய பிராமணப்பெண்ணைச் சேர்ந்த துன்பத்தைப்போல, மனம் தாபம் சேரும் - மனத்துயரம் உண்டாகும். ஏ - று. ஏ அசை.

இ-ம் முன்பு நன்றாக யோசியாமற் செய்யுந் காரியம் பின்பு துன்பத்தைக் கொடுக்கும். ஏ-ம்

ஒரு பிராமணஸ்திரீ புத்திரவாஞ்சையினால் ஒரு கீரிப்பிள்ளையை வளர்த்துவரு நாளில், அவளுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அவள் ஒரு நாள் அக்குழந்தையைத் தொட்டிலிற் கிடத்தி விட்டு ஸ்நானத்திற்குப் போயினாள். அப்பொழுது ஒரு பாம்பு குழந்தைக்குக் கிட்ப்போகக், கீரிப்பிள்ளை பாம்பைக் கடித்துக் கொன்றுவிட்டு, ஸ்நானஞ்செய்து வந்த பிராமணஸ்திரீக்கு முன் இரத்தம் தோய்ந்த வாயுடன் ஓடிப்போயிற்று. அவள் தன் குழந்தையைக் கீரிப்பிள்ளை கடித்ததாக எண்ணி, அதைக் கொன்றுவிட்டு உள்ளே வந்து தன்குழந்தை உயிரோடிருத்தலையும் பாம்பு துண்டாய்க் கிடத்தலையும் கண்டு, தானும் உயிரை விட்டாள். (கசு)

நாவி நுனியி னயமிருக்கிற் பூமாதும்

நாவினிய நல்லோரு நண்ணுவார்—நாவினுனி

ஆங்க டிணமாகி லத்திருவுஞ் சேராண்முன்

ஆங்கே வருமரண மாம்.

இ - ள். நாவின் நுனியில் நயம் இருக்கில் - நாக்கு நுனியில் இன்சொல்லிருந்தால்,—பூமாதும் நாவினிய நல்லோரும் நண்ணுவார் - இலக்குமியும் இன்சொல்லையுடைய நல்லோரும் பொருந்துவர்.—நாவின் நுனி கடினம் ஆம் ஆகில் - நாக்கு நுனியிலே வன்சொல்லிருந்தால்,—அத்திரு சேரான் - அந்த இலக்குமி பொருந்தமாட்டாள்—ஆங்கு மரணமும் வரும் -

அப்பொழுதே இறப்பும் வரும்—முன் - இதனை அறிவாயாக.
எ - று. ஏ, ஆம் அசை.

இ-ம். கடுஞ்சொற் சொல்லுவோருக்குத் தரித்திரமும் மர
ணமும் வரும். எ-ம். (கஎ)

ஈக்கு விடந்தலையி லெய்துமிருந் தேளுக்கு
வாய்த்த விடங்கொடுக்கில் வாழுமே—நோக்கரிய
பைங்கணர வுக்குவிடம் பல்லளவே தூர்ச்சனருக்
கங்கமுழு தும்விடமே யாம்.

இ - ள். ஈக்கு விடம் தலையில் எய்தும் - ஈக்கு விஷம்
தலையிலிருக்கும்,—இரும் தேளுக்கு வாய்த்தவிடம் கொடுக்கில்
வாழும் - (கொடுமையிற்) பெரிய தேளுக்குப் பொருந்திய
விஷம் அதன் கொடுக்கிலிருக்கும்.—நோக்கு அரிய பைங்கண்
அரவுக்கு விடம் பல் அளவே - பார்த்தற்கும் அரிய பசமையாகிய
கண்களையுடைய பாம்புக்கு விஷம் பல்லிலிருக்கும்—தூர்ச்சன
ருக்கு அங்கம் முழுதும் விடமே ஆம் - துட்டர்களுக்கு உடம்பு
முழுதும் விஷமேயாயிருக்கும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். துட்டர்கள் தீமையே உருவமாயிருப்பர். எ-ம். (கஅ)

தூர்ச்சனரும் பாம்புந் துலையொக்கி னும்பாம்பு
தூர்ச்சனரை யொக்குமோ தோகையே-தூர்ச்சனர்தாம்
எந்தவிதத் தாலு மிணங்காரே பாம்புமணி
மந்திரத்தா லாமே வசம்.

இ - ள். தோகையே - மயில்போல்வாளே,—தூர்ச்சனரும்
பாம்பும் துலை ஒக்கினும் - துட்டரும் பாம்பும் (தீமைசெய்யும்)
அளவிலே நிகர்த்தாலும்,—பாம்பு தூர்ச்சனரை ஒக்குமோ -
பாம்பு துட்டரை ஒப்பாகுமோ—(ஒப்பாகாது - ஏனெனில்),—
தூர்ச்சனர் எந்த விதத்தாலும் இணங்கார் - துட்டர் எந்த விதத்

தாலும் வசப்படார்,—பாம்பு மணி மந்திரத்தால் வசம் ஆம் - பாம்பு மணி மந்திரங்களால் வசப்படும். எ - று. தாம், ஏ அசை.

இ-ம். துட்டர் பாம்பினுங் கொடியர். எ-ம். (கக)

கொம்புளதற் கைந்து குதிரைக்குப் பத்துமுழம்
வெம்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே—வம்புசெறி
தீங்கினர்தங் கண்ணிற் றெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி.

இ - ள். கொம்பு உளதற்கு ஐந்து (முழம்) - கொம்புள்ள மிருகத்துக்கு ஐந்துமுழத் தூரமும்,—குதிரைக்குப் பத்துமுழம்-குதிரைக்குப் பத்துமுழத் தூரமும்,—வெம்பு கரிக்கு ஆயிரம் (முழம்) வேண்டும் - வருத்துகின்ற யானைக்கு ஆயிர முழத்தூரமும் (விலகல்) வேண்டும்.—வம்பு செறி தீங்கினர் தம் கண்ணில் - கொடுமை மிகுந்த துட்டருடைய கண்ணுக்கு,—தெரியாத தூரத்து நீங்குவதே நல்ல நெறி - புலப்படாத தூரத்திற் போவதே நன்மையாம். எ - று. தான், ஏ அசை.

இ-ம். துட்டமிருகங்களுக்கு வழிவிலகிப் போதல்வேண்டும்; துட்டர்களுக்கு அவர் கண்ணுக்குந் தெரியாத தூரத்தில் நீங்கிவிடல்வேண்டும். எ-ம். (உ௦)

அவ்விய நெஞ்சத் தறிவில்லாத் தூர்ச்சனரைச்
செவ்விய ராக்குஞ் செயலுண்டோ—திவ்வியநற்
கந்தம் பலவுங் கலந்தாலு முள்ளியது
கந்தங் கெடுமோ கரை.

இ - ள். அவ்விய நெஞ்சத்து அறிவு இல்லாத் தூர்ச்சனரை - அழுக்காறு பொருந்திய மனத்தையுடைய அறிவில்லாத துட்டரை;—செவ்வியர் ஆக்கும் செயல் உண்டோ - நேர்மையுடையவராக்குதற்குரிய செய்கைகள் உளவோ (இல்லை:)—

உள்ளியது கந்தம் - உள்ளியினுடைய (தூர்க்) கந்தம்—திவ்விய நல் கந்தம் பலவும் கலந்தாலும் கெடுமோ - பரிசுத்தமாகிய நற் கந்தங்கள் பலவற்றையும் சேர்த்தாலும் நீங்குமோ?—கரை - நீ சொல்வாயாக, எ - று.

இ-ம். துட்டருக்கு நல்லறிவைப் போதித்தாலும், நல்லவ ராகார், எ-ம். (௨௧)

துன்னு மிருமலுந் தூர்ச்சனரு மொக்குமே
மன்னு மினிமையான் மாறுகிப்—பன்னுங்
கடுவுங் கடுநேர் கடுமொழியுங் கண்டாற்
கடுக வசமா கையால்.

இ - ள். துன்னும் இருமலும் தூர்ச்சனரும் - மிகுகின்ற இருமலும் துட்டரும்,—மன்னும் இனிமையால் மாறு ஆகி - நிலையான இனிமையினால் மாறுபட்டு,—பன்னும் கடுவும் கடு நேர் கடு மொழியும் கண்டால் - (முறையே) சொல்லப்படுங் கசப்பையும் நஞ்சுபோலுங் கடுஞ்சொல்லையுங் கண்டால்,— கடுக வசம் ஆகையால் - சீக்கிரத்தில் வசப்படுதலால்,—ஒக்கும் - ஒப்பாகும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். இருமல் தித்திப்பினால் அதிகரித்தலும் கசப்பினால் அடங்குதலும் போலத், துட்டர் இன்சொல்லால் மிஞ்சுதலும் வன்சொல்லால் அஞ்சுதலுமுடையராவர். எ-ம். இனிமை என்றது தித்திப்பையும் இன்சொல்லையும். (௨௨)

செங்கமலப் போதலர்ந்த செவ்விபோ லும்வதனந்
தங்கு மொழிசந் தனம்போலும்—பங்கியெறி
கத்தரியைப் போலுமிளங் காரிகையே வஞ்சமனங்
குத்திரர்பால் மூன்று குணம்.

இ - ள். இளம் காரிகையே - இளமையாகிய பெண்ணே,—
குத்திரர் பால் - வஞ்சகர்களுக்கு—வதனம் - முகம்,—அலர்ந்த
செவ்வி செம் கமலப் போது போலும் - அலர்ந்த பக்குவத்தை .
புடைய செந்தாமரைப் பூவைப்போல அழகுள்ளதாயிருக்
கும்,—தங்குமொழி - (இனிமை) தங்கிய வார்த்தை,—சந்தனம்
போலும் - சந்தனத்தைப்போலக் குளிர்ந்ததாயிருக்கும்.—வஞ்ச
மனம்-கபடத்தையுடைய மனம்,—பங்கி எறி கத்தநியைப் போ
லும் - மயிரை அறுக்கின்ற கத்தநியைப்போலக் கொடியதாயிருக்
கும்,—மூன்று குணம் - (இவை அவர்களுக்குரிய) மூன்று குண
ங்களாம். எ - று.

இ-ம். வஞ்சகர்களுடைய முகமும் சொல்லும் நல்லன
போலக் காணப்பட்டாலும், அவர் மனம் மிகக் கொடியதாயிருக்
கும். எ-ம். (உங்)

நீசனே நீச னினையுங்காற் சொற்றவறு

நீசனே நீச னவனையே—நீசப்

புலையனா மென்றுரைக்கும் புல்லியனே மேலாம்

புலையனா மென்றே புகல்.

இ - ள். நினையுங்கால் - யோசிக்கும் பொழுது,...நீசனே
நீசன் - (சாதிப்) புலையனே புலையன்;—சொல் தவறும் நீசனே
நீசன் - சொன்னசொற் தவறுகின்ற புலையனே புலையன்.—அவ
னையே - (சொற்றவறுபவனை விட்டு) அந்தச் சாதிப் புலைய
னையே,—நீசப் புலையன் ஆம் என்று உரைக்கும் புல்லியனே—
இழிவினையுடைய புலையனாகும் என்று சொல்லுகின்ற கீழ்மக
னே,—மேலாம் புலையன் ஆம் என்று புகல் - பெரும்புலையனா
வான் என்று நீ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். சொன்ன சொற்றவறுவோன் புலையனிலும் தாழ்ந்த
வனாக மதிக்கப்படுவான். எ-ம். (உச)

ஞானமா சார நயவா ரிடைப்புகழும்
ஏனைநால் வேத மிருக்குநெறி—தான்மொழியிற்
பாவநிறை சண்டாளர் பாண்டத்துக் கங்கைநீர்
மேவுநெறி யென்றே விடு.

இ - ள். ஞானம் ஆசாரம் நயவாரிடை - ஞானத்தையும்
ஆசாரத்தையும் விரும்பாதவரிடத்தில், —புகழும் நால் வேதம்
ஏனை இருக்கும் நெறி - புகழப்படுகின்ற நான்கு வேதங்களும்
மற்றை (ஞானசாத்திக்களும்) இருக்கு முறைமையை—
மொழியில் - (எது போலும் என்று) சொன்னால், —பாவம்
நிறை சண்டாளர் பாண்டத்து - பாவம் மிகுந்த நீசர்களுடைய
பாத்திரத்தில், —கங்கை நீர் மேவு நெறி என்றே விடு - கங்கா
தீர்த்தம் இருத்தல்போலும் என்றே துணிவாயாக, எ - று.
தான் அசை.

இ-ம். நல்லறிவொழுக்கங்கள் இல்லாதவருடைய வேத
முதலிய சாத்திரவுணர்ச்சி பழிக்கப்படும். எ-ம். (உடு)

குணநன் குணராக் கொடியோ ரிடத்திற்
குணநன் குடையார் குறுகார்—குணமுடைமை
நண்ணுச் சமண நகரத்திற் றாசொலிக்கும்
வண்ணனுக் குண்டோ வழக்கு.

இ - ள். குண நன்கு உணராக் கொடியோரிடத்தில் - குண
நன்மையை அறியாத துட்டரிடத்தில், —குண நன்கு உடையார்
குறுகார் - குணநன்மை யுடையோர் சேரமாட்டார். —குணம்
உடைமை நண்ணுச் சமண நகரத்தில் - (வஸ்திரம் உடுக்குங்)
குணமில்லாந் சமணர்களிருக்கும் பட்டணத்தில், —தூசு ஒலிக்
கும் வண்ணனுக்கு வழக்கு உண்டோ - வஸ்திரத்தை வெளுக்
கின்ற வண்ணனுக்கு வேலையுண்டோ (இல்லை.) எ - று.

இ-ம். துட்டர்களிடத்துத் தமக்கு ஒருதொழிலும் இல்லா
மையால் நல்லோர் அவரை அணுகார். எ-ம். (௨௬)

ஆனை மருப்பு மருங்கவரி மான்மயிரும்
கான வரியுகிருங் கற்றோரு—மானே
பிறந்தவிடத் தன்றிப் பிறிதொருதே சத்தே
செறிந்தவிடத் தன்றோ சிறப்பு.

இ - ள். மானே - பெண்ணே,—ஆனை மருப்பும் - யானைக்
கொம்பும்,—அரும் கவரிமான் மயிரும் - அருமையாகிய கவரி
மானின் மயிரும்,—கான வரி உகிரும் - காட்டில் வாழும் புலி
யின் நகமும்,—கற்றோரும் - வித்துவான்களும்,—சிறப்பு -
சிறப்பை (அடைதல்),—பிறந்த இடத்து அன்றி - பிறந்த இடத்
தில் மாத்திரமல்லாமல்,—பிறிது ஒரு தேசத்தே - வேறொரு
தேசத்தின்கண்,—செறிந்த இடத்து அன்றோ-சேர்ந்த இடத்தி
ல்லவா? எ - று.

இ-ம். வித்துவான்களுக்கு எக்குஞ் சிறப்புண்டாம். எ-ம்.()

தலைமயிருங் கூருகிரும் வெண்பல்லுந் தத்த
நிலையுடைய மானவரு நிற்கு—நிலைதவறாத்
தானத்திற் பூச்சியமே சாரு நிலைதவறும்
தானத்திற் பூச்சியமோ தான்.

இ - ள். தலைமயிரும் - தலைமயிரும்,—கூர் உகிரும் - கூர்
மையாகிய நகமும்,—வெண் பல்லும் - வெண்மையாகிய பல்
லும்,—தத்தம் நிலையுடைய மானவரும் - தங்கள் தங்கள் நிலை
தவறாத மானிகளும்,—நிற்கும் நிலை தவறாத் தானத்தில் பூச்சி
யமே - நிற்கவேண்டிய நிலைமை தவறாத இடத்தில் பூசிக்கப்படு
வனவே,—சாரும் நிலை தவறும் தானத்தில் பூச்சியமோ -

பொருந்திய நிலைமை தவறுமிடத்திற் பூசிக்கப்படுவனவோ
(அல்ல.) ஏ - று. தான் அசை.

இ-ம். தத்தம் நிலையினின்று தவறுவோர் அவமதிக்கப்படு
வர். ஏ-ம். (உஅ)

வென்றி வரியுகிரும் வெண்கவரி மான்மயிருந்
துன்றுமத யானைச் சுடர்மருப்பு—சின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மெய்ஞ்ஞானி சின்றநிலை
வேறுபடி னுஞ்சிறப்பா மே.

இ - ள். வென்றி வரி உகிரும் - வெற்றியையுடைய புலி
நகமும்,—வெண்கவரிமான் மயிரும் - வெண்மையாகிய கவரிமா
னின் மயிரும்,—துன்று மத யானைச் சுடர் மருப்பும் - மிகுந்த
மதத்தையுடைய யானையின் ஒளிபொருந்திய கொம்பும், சின்ற
நிலை வேறு படினும் சிறப்பு ஆம்-(தாம்முன்) இருந்த இடத்தினி
ன்று வேறுபட்டாலும் சிறப்பை அடையும்—(அவைபோல),—
மெய்ஞ்ஞானி - மெய்ஞ்ஞானியானவன்,—சின்ற நிலை வேறுபடி
னும் சிறப்பு ஆம் - தான் சின்ற நிலையினி ன்றும் வேறுபட்டு எத்
தொழிலைச் செய்தாலும் சிறப்பை அடைவன். ஏ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மெய்ஞ்ஞானிகள் எந்த நிலையில் சின்றுலும் மேன்மை
யடைவர். ஏ-ம். (உக)

அன்னை தையடி மடியாள் பணிபுமலர்ப்
போன்னி னழகும் புவிப்பொறையும்—வன்னமுலை
வேசி துயிலும் விறன்மந் திரிமதியும்
பேசி லிவையுடையாள் பெண்.

இ - ள். பேசில் - சொல்லின்,—அன்னை தையையும் - தாயை
ப்போலும் அன்பும்,—அடியாள் பணியும் - பணிவிடைக்காரி
யைப்போலும் தொண்டும்,—மலர்ப் பொன்னின் அழகும் - செந்

செப்புமவ னுந்தானே சிந்தைநோ காதகன்று
தப்புமவ னுத்தமனே தான்.

இ - ள். சீலம் இல்லான் ஏதேனும் செப்பிடினும் - ஒழுக்க
மில்லாதவன் யாதாயினும் (தீயதைச்) சொன்னாலும்,—தான்
அந்தக் காலம் இடம் அறிந்து - தான் அவன் சொல்லிய காலத்
தையும் இடத்தையும் தெரிந்து,—எல கட்டுரைத்துச் செப்புமவ
னும் - அவன் சொல்லியதற் கேற்ப உறுதிமொழிகளைச் சொல்லி
(அவனுக்குப்) பதில் கொடுப்போனும்,—தான் சிந்தைநோகாது
அகன்று தப்பு மவன் (உம்) - (அவன் சொல்லிய தீய வார்த்தை
யால்) தான் மனம் வருந்தாமல் நீங்கி (அவனுக்குத்) தப்பிப்
போகின்றவனும் (ஆகிய இந்நற்குணங்களை யுடையவன்),—
உத்தமனே - மேலானவனே. எ - று. தான், ஏ அசை.

இ-ம். ஒழுக்கமில்லாதவன் சொல்லுந் தீயவார்த்தையால்
மனம் வருந்தாமல், அவனுக்கிசைய உறுதிமொழுகளைச் சொல்லி
விலகிப் போகின்றவன் மேலானவன். எ-ம். (நசு)

சிற்றுணர்வோ ரென்றுஞ் சிலுசிலுப்ப ரான்றமைந்த
முற்றுணர்வோ ரொன்று மொழியாரே-வெற்றிபெறும்
வெண்கலத்தி னேசை மிகுமே விரிபசும்பொன்
ஒண்கலத்தி னுண்டோ வொலி.

இ - ள். சிறு உணர்வோர் என்றும் சிலுசிலுப்பர் - அற்ப
அறிவினையுடையோர் எப்பொழுதும் படபடத்துப் பேசுவர்,—
ஆன்று அமைந்த முற்றுணர்வோர் ஒன்றும் மொழியார் - (கல்
வியினால்) நிறைந்து அடங்கிய பேரறிவுடையோர் (படபடத்து)
ஒன்றும் பேசார்.—வெற்றி பெறும் வெண்கலத்தின் ஒசை
மிகும் - வெற்றியையுடைய வெண்கலத்தில் ஒசையுடைய வுண்டா
கும்,—விரி பசும் பொன் ஒண் கலத்தின் ஒலி உண்டோ -

விரிந்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னாலாகிய ஒள்ளிய பாத்திரத்தில் (அவ்வளவு) ஓசையுண்டோ (இல்லை.) எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மூடர் படபடத்துப் பேசுவர், அறிஞர் அங்கனம் பேசார். எ-ம். (௩௫)

உள்ளபொழுதே துது முவந்தளிப்ப தல்லாலோர்
எள்ளளவு மீய விசையுமோ—தென்னுதமிழ்ச்
சீரளித்தோ னுண்டநாட் சேர்மேகத் துக்கருந்த
நீரளித்த தோழுந்நீர் நின்று.

இ - ள். உள்ள பொழுது ஏதும் உவந்து அளிப்பது அல்லால் - (தம்மிடத்துப் பொருள்) இருக்கும்பொழுது (தம்மால்) இயன்றதை மகிழ்ந்து தானஞ் செய்வதல்லாமல்,—ஓர் எள் அளவும் ஈய இசையுமோ - (அப்பொருள் இல்லாதபொழுது) ஓர் எள்ளளவாயினும் தானஞ் செய்ய முடியுமோ (முடியாது).—முந்நீர் - சமுத்திரமானது,—தென்னு தமிழ்ச் சீர் அளித்தோன் உண்ட நாள் - தெளிந்த தமிழுக்குச் சிறப்பைக்கொடுத்த அகத்தியமுனிவர் (தன்னைக்) குடித்த காலத்தில்,—நின்று - (வற்றாமல்) நின்று,—சேர் மேகத்துக்கு அருந்த நீர் அளித்ததோ - (தன்னிடத்து) வந்த மேகத்துக்கு உண்ணும்படி ஜலத்தைக் கொடுத்ததோ (இல்லை.) எ - று.

இ-ம். யாவரும் பொருள் உள்ளபொழுதே தானஞ்செய்தல்வேண்டும். எ-ம்.

• அகத்தியமுனிவர் தமிழுக்குச் சிறப்புச் செய்தது, அதற்கி லக்கணஞ் செய்தது. (௩௬)

பேதையரைக் கண்டாற் பெரியோர் வழிவிலகி
நீதியொடு போத னெறியன்றோ—காதுமத
மாகரத்து யானை வழிவிலகல் புன்மலந்தின்
சூகரத்துக் கஞ்சியோ சொல்.

இ - ள். பெரியோர் - அறிஞர்கள்,—பேதையரைக் கண்டால் - மூடரைக்கண்டால்,—நீதியோடு வழி விலகிப் போதல் நெறி அன்றோ - ஒழுக்கத்தோடு (தாம் அவருக்கு) வழி விட்டு விலகிப்போதல் முறைமையல்லவா.—காது மதம் மாகரத்த யானை - கொல்லுகின்ற மதத்தையும் பெரிய துதிக்கையையும் உடைய யானையானது,—வழி விலகல் - வழி விலகிப்போதல்,—புன் மலம் தின் சூகரத்துக்கு அஞ்சியோ - எளிய மலத்தை உண்கின்ற பன்றிக்குப் பயந்தோ?—சொல் - நீ சொல்வாயாக. எ - று.

இ-ம். மூடர் இழிந்தவராதலால், அறிஞர் அவருக்கு வழி விலகிப்போதல் முறை. எ-ம். (ந.எ)

மந்திரமூந் தேவு மருந்துங் குருவருளுந்
தந்திரமு ஞானந் தருமுறையும்—யந்திரமும்
மெய்யென்னில் மெய்யாய் விளங்குமே மேதினியிற்
பொய்யென்னிற் பொய்யாகிப் போம்.

இ - ள். மேதினியில் - பூமியில்,—மந்திரமும் - மந்திரங்களும்,—தேவும் - தெய்வமும்,—மருந்தும் - ஔஷதங்களும்,—குரு அருளும் - ஆசாரியருடைய அருக்கிரகமும்,—தந்திரமும் - சாத்திரங்களும்,—ஞானம் தரு முறையும்—ஞானோபதேசமும்,—யந்திரமும் - சக்கரங்களும்,—மெய் என்னில் மெய்யாய் விளங்கும் - உண்மையென்று நம்பினால் உண்மையாய்ப் பயனைக் கொடுக்கும்;—பொய் என்னில் பொய் ஆகிப்போம் - பொய்யென்று நம்பாமல் விட்டாற் பயனைக் கொடுக்கமாட்டாவாம். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மந்திர முதலியவைகள் மெய்யென்று நம்புவோர்க்குப் பயனைக் கொடுக்கும்; நம்பாதவர்க்குப் பயனைக் கொடுக்க மாட்டா. எ-ம். (ந.அ)

ஈசனெதிர் நின்றாலு மீசனருள் பெற்றுயர்ந்த
நேசரெதிர் நிற்ப தரிதாமே—தேசவளர்
செங்கதிர்முன் னின்றாலுஞ் செங்கதிர் வன்கிரணந்
தங்குமண னிற்கரிதே தான்.

இ - ள். தேச வளர் செங்கதிர் முன் நின்றாலும் - ஒளி
வளர்கின்ற 'செம்மையாகிய கிரணங்களுடைய சூரியனுக்கு
முன்னே (வெய்யிலுக்கு அஞ்சாது) நின்றாலும்,—செம் கதிர்
வன் கிரணம் தங்கும் மணல் நிற்க அரிது - (அந்தச்) சூரியனு
டைய கிரணம் பட்டுச் சூடுகொண்ட மணலில் நிற்க இயலாது
(அதுபோல,—ஈசன் எதிர் நின்றாலும்; - சிவபெருமானுக்கெ
திரே (பகைத்து நின்றாலும்),—ஈசன் அருள் பெற்று உயர்ந்த
நேசர் எதிர் நிற்பது அரிது - சிவபெருமானுடைய அருளைப்
பெற்று மேன்மையடைந்த அடியாரெதிரே (பகைத்து) நிற்ப
தரிது. ஏ - று. ஆம், ஏ, தான் அசை.

இ-ம். சிவபெருமானுடைய அருளைப்பெற்ற மெய்யடியார்
பகை சகித்தற் கரியது. ஏ-ம். (நுக).

முற்று மிறைசெயலே முற்றிடினுந் தன்னருளைப்
பெற்றவர்தம் பாலே பெரிதாகும்—பற்றுபெருந்
தாபத் திடத்தே தழன்றிடினு நற்சோதி
தீபத் திடத்தே சிறப்பு.

இ - ள். நல் சோதி - நல்ல ஒளியானது,—பற்று பெரும்
தாபத்திடத்தே தழன்றிடினும் - பற்றுகின்ற பெரிய காட்டுத்
தீயினிடத்தே பிரகாசித்தாலும்,—சிறப்பு தீபத்திடத்தே - (அத
ற்குச் சிறப்புத் தீபத்தினிடத்தேயாம் (அதுபோல),—இறை
செயலே முற்றும் முற்றிடினும் - சிவன் செயலே எங்கும் நிறை
ந்திருந்தாலும்,—தன் அருளைப் பெற்றவர் தம்பால் பெரிது.

ஆகும் - தம்முடைய அருளைப்பெற்ற அடியாரிடத்தில் மிகுதியாம். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். சிவன் செயல் அவருடைய அடியாரிடத்தில் மிக விளங்கும். எ-ம். (ச0)

கன்னியரைப் பொன்னுண் கழிந்தோரை மற்றயலார் பன்னியரை மாயப் பரத்தையரை - முன்னரிய தாதியரை நல்லோர் தழுவநினை யார்நரகத் தீதுவரு மென்றே தெரிந்து.

இ - ள். நல்லோர் - அறிஞர், - நரகத் தீது வரும் என்று தெரிந்து - நரகத்துன்பம் வரும் என்று அறிந்து, - கன்னியரை - கன்னிகைகளையும், - பொன் நாண் கழிந்தோரை - பொன்னுலாகிய மங்கலியம் நீங்கிய விதவைகளையும், - அயலார் பன்னியரை - பிறர் மனைவியரையும், - மாயப் பரத்தையரை - வஞ்சனையுடைய ஷேசிகளையும், - முன்ன அரிய தாதியரை - இச்சிக்கத் தகாத தாசிகளையும், - தழுவ நினையார் - சேர நினைக்கமாட்டார். எ - று. மற்று, ஏ அசை.

இ-ம் அறிவுடையோர் பாவத்துக்குப் பயந்து வியபிசாரஞ் செய்ய நினையார். எ-ம். (சக)

✓ தன்னை யளித்தா டமையன் மனைகுருவின் பன்னி யரசன் பயிறேவி - தன்மனையைப் பெற்றா ளிவரைவர் பேசி லெவருக்கு நற்றாய ரென்றே நவில்.

இ - ள். பேசில் - சொல்லில். - தன்னை அளித்தான் - தன்னைப் பெற்றவனுட், - தமையன் மனை - தமையன் மனைவியும், - குருவின் பன்னி - குருபத்தினியும், - அரசன் பயிலீ தேவி - அரசன் மனைவியும், - தன் மனையைப் பெற்றாள் - தன் மனைவி

யினுடைய தாயும் (ஆகிய),—இவர் ஐவர் - இந்த ஐந்து பேரையும்,—எவருக்கும் நற்றாயர் என்றே நலில் - எல்லாருக்கும் பெற்ற தாய்மார் என்றே சொல்வாயாக. எ - று.

இ-ம். தமையன் மனைவி, குருபத்தினி, அரசன் மனைவி, மாமி ஆகிய இவர்களைத் தம்மைப் பெற்ற தாயர்களாக மதித்தல் வேண்டும். எ-ம். (சஉ)

வாவியுறை நீரும் வடநிழலும் பாவகமும்
ஏவனைய கண்ணு ரிளமுலையும்—ஒவியமே
மென்சீத காலத்து வெம்மைதரும் வெம்மை,
இன்பாருஞ் சீதளமா மே.

இ - ள். ஒவியமே - சித்திரப்பாவை போன்றவளே,—வாவியுறை நீரும் - தடாகத்திலுள்ள ஜலமும்,—வட நிழலும் - ஆல்மர நிழலும்,—பாவு அகமும் - பாவுகற் போட்ட (உள்) வீடும்,—ஏ அனைய கண்ணுர் இளமுலையும் - அம்புபோலங் கண்களையுடைய பெண்களது இளமையாகிய தனமும்,—மென்சீத காலத்து வெம்மை தரும் - மென்மையாகிய சீதளகாலத்தில் வெப்பத்தைக் கொடுக்கும்,—வெம்மை தனில் - உஷ்ணகாலத்தில்,—இன்பு ஆரும் சீதளம் ஆம் - இன்பத்தைச் செய்கின்ற சீதளத்தைத் தரும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். தடாகநீர் முதலியவைகள் சீதளகாலத்தில் உஷ்ணத்தையும், உஷ்ணகாலத்திற் சீதளத்தையும் கொடுக்கும். எ-ம். ( )

உற்றதொழில் செய்வோர்க் குறுபஞ்ச மில்லையாம்
பற்றுசெபத் தோர்க்கில்லை பாவங்கள்—முற்றும்
மவுனத்தோர்க் கில்லை வருகலகந் துஞ்சாப்
பவனத்தோர்க் கில்லை பயம்.

இ - ள். உற்ற தொழில் செய்வோர்க்கு உறுபஞ்சம் இல்லை - (தமக்கு) இயைந்த தொழிலைச் செய்பவர்களுக்கு வருகின்ற தரித்திரம் இல்லை,—பற்று செபத்தோர்க்கு பாவங்கள் இல்லை - (மன அன்போடு) பொருந்திய செபத்தையுடையவர்களுக்குப் பாவங்கள் இல்லை,—முற்றும் மவுனத்தோர்க்கு வருகலகம் இல்லை - மிகுந்த மௌனமுடையவர்களுக்கு வருகின்ற கலகம் இல்லை,—துஞ்சாப் பவனத்தோர்க்குப் பயம் இல்லை - நித்திரை செய்யாத விண்ணுலகத்திலிருக்கும் தேவர்களுக்குப் பயம் இல்லை. எ - று. ஆம் அசை.

இ-ம். தொழில் செய்வோர்க்குப் பஞ்சமும், செபஞ்செய்வோர்க்குப் பாவமும், மௌனிகளுக்குக் கலகமும், தேவர்களுக்குப் பயமும் இல்லை. எ-ம். (சச)

ஆபத்து வந்தா லரும்பொருடான் வேண்டுமே
ஆபத்தேன் பூமா தருகிருந்தால்—ஆபத்து
வந்தா லவளு மருவாம லெப்பொருளும்
அந்தோ வுடன்போ மறி.

இ - ள். ஆபத்து வந்தால் அரும் பொருள் வேண்டுமே - (ஒருவனுக்கு) ஆபத்து வந்தால் (அதனை நீக்கிக்கொள்ளுதற்குக் கருவியாகிய) அரியதிரவியம் வேண்டுமல்லவா,—பூமாத் அருகு இருந்தால் ஆபத்து ஏன் - சீதேவி (அவனுக்குக்) கிட்ட இருந்தால் ஆபத்து ஏன் (வரும்),—ஆபத்து வந்தால் அவளும் மருவாமல் - ஆபத்து வந்தால் அந்தச் சீதேவியும் (அவனிடத்து) இராமல் நீங்குதலால்,—எப்பொருளும் அந்தோ உடன் போம் - (அவனிடத்து முன்னுள்ள) எப்பொருள்களும் ஐயோ (அவளோடு) கூடப் போய்விடும்.—அறி - நீ இதனை அறிவாயாக. எ - று. தான் அசை.

இ-ம். ஒருவனுக்குக் கஷ்டகாலம் வரும்பொழுது செல்வம் அழியத் தரித்திரம் வரும். எ-ம். (சரு)

இன்ன நரும்பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே
பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமே—அன்ன
தழித்தலுந் துன்பமே யந்தோ பிறர்பால்
இழத்தலுந் துன்பமே யாம்.

இ - ள். பொருளை ஈட்டுதலும் துன்பமே - பொருளைச்
சம்பாதித்தலும் துன்பமே,—பின் அதனைப் பேணுதலும் துன்
பமே - பின்பு அதனைப் பாதுகாத்தலும் துன்பமே,—அன்னது
அழித்தலும் துன்பமே—அதனைச் செலவழித்தலுந் துன்பமே,—
பிறர் பால் இழத்தலும் துன்பமே ஆம்—பிறரிடத்து (அதனைக்கொ
டுத்து) இழத்தலுந் துன்பமேயாம்.—அந்தோ இன்னல் தரும் -
ஐயோ (பொருள் எப்பொழுதும்) துன்பத்தைத் தரும். எ - று.

இ-ம். பொருளைச் சம்பாதித்தல் காப்பாற்றல் முதலியவற்
றினாலே துன்பம் உண்டாகும். எ-ம். (சசு)

தானே புரிவினையாற் சாரு மிருபயனுந்
தானே யனுபவித்த தப்பாது—தானாறு
கோடிகற்பஞ் சென்றாலுங் கோதையே செய்தவினை
நாடிநிற்கு மென்றார் நயந்து.

இ - ள். கோதையே - பெண்ணே,—தான் புரி வினை
யானே இரு பயனும் சாரும் - (ஒருவனுக்குத் தான் செய்த
இரு வினையினால் இன்பத்துன்பங்களாகிய இரண்டும் வரும்,—
தானே அனுபவித்தல் தப்பாது - (அவைகளைத்) தானே அனுப
வித்தல் தவறாது—செய்த வினை - (ஒருவன்) செய்த இருவினை
களும்,—நூறு கோடி கற்பம் சென்றாலும் - நூறுகோடி கற்ப
காலங் கழிந்தாலும்—நயந்து நாடி நிற்கும் என்றார் - (செய்த
அவனை) விரும்பித்தேடி நிற்கும் என்று (அறிஞர்) சொன்னார்.
எ - று. தான் அசை.

இ-ம். இருவினைப் பயன்களாகிய இன்பத்துன்பங்கள்
செய்தவனைச் சென்றடைதல் தப்பாது. எ-ம். (சஎ)

தாய வறிவினர்முன் சூழ்துன்ப மில்லையாங்
காயும் விடங்கருடற் கில்லையாம்—ஆயுங்காற்
பன்முகஞ்சேர் தீமுன் பயில்சீத மில்லையாந்
துன்முடனுக் குண்டோ சுகம்.

இ - ள். ஆயுங்கால் - ஆராயுமிடத்து,—காயும் விடம் கரு
டற்கு இல்லை - கொல்லுகின்ற விஷம் கருடனுக்கு (ஒன்றுஞ்
செய்வது) இல்லை (அதுபோல),—தாய அறிவினர் முன் சூழ்
துன்பம் இல்லை - சுத்தமாகிய மெய்ஞ்ஞானமுடையவருக்கு
வருந்துன்பம் (ஒன்றுஞ் செய்வது) இல்லை,—பல் முகம் சேர்
தீமுன் பயில் சீதம் இல்லை - ஏழு நாக்களையுடைய அக்கினிக்குப்
பொருந்திய குளிர்ச்சி இல்லை (அதுபோல)—துன்முகனுக்குச்
சுகம் உண்டோ - துட்டனுக்கு இன்பம் உண்டோ (இல்லை.)
எ - று. ஆ அசை.

இ-ம். ஞானிகளுக்குத் துன்பமும், மூடருக்கு இன்பமும்
இல்லை. எ-ம். (சஅ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லென்றிவரோ
டின்புறத்தா னுண்ட வினிதாமே—அன்புறவே
தக்கவரை யின்றித் தனித்துண்ட ருன்கவர்மீன்
கொக்கருந்த லென்றே குறி.

இ - ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் என்ற
இவரோடு - பிதிரரும் தெய்வமும் விருந்தினரும் சுற்றத்தாரும்
என்று சொல்லப்பட்ட (இவர்களுக்குக்கொடுத்து) இவர்க
ளோடு—தான் இன்பு உற உண்டலே இனிது ஆம் - தானும்
இன்பம் மிக உண்ணுதலே நல்லதாம்.—அன்பு உறத் தக்கவரை

இன்றித் தனித்து உண்டல் - அன்புண்டாகும்படி தகைமையை யுடைய இவர்களுக்குக் கொடாமல் தான் மாத்திரம் உண்ணு தல்,—கொக்கு தான் கவர்மீன் அருந்தல் என்றே குறி - கொக் கானது தான் கவர்ந்த மீனைத் (தனித்திருந்து) உண்ணுதல் (போலும்) என்றே எண்ணுவாயாக. ஏ - று. ஏ அசை.

இ-ம். தென்புலத்தார் முதலாயினோருக்குக் கொடாதுண் ணும் உணவு இழிவுள்ளது. ஏ-ம். (சக).

இந்திரவி நீள்கிரண மெங்கு நிறைந்தாலும்
இந்திரவி காந்தத் திலகுமே—இந்திரவி
நேத்திரத்தோ னெங்கு நிறைந்தாலு நித்தனருள்
நேத்திரத்தோர் பாலே நிறைவு.

இ - ள். இந்து இரவி நீள் கிரணம் எங்கும் நிறைந்தா லும் - சந்திர சூரியர்களுடைய நீண்ட கிரணங்கள் எவ்விடங்க ளிலும் நிறைந்திருந்தாலும்,—இந்து இரவி காந்தத்து இலகும் - சந்திரகாந்தம் சூரியகாந்தம் என்னுங் கற்களில் (வெளிப்பட) விளங்கும் (அதுபோல),—இந்து இரவி நேத்திரத்தோன் எங்கும் நிறைந்தாலும் - சந்திர சூரியர்களைக் கண்களாகவு டைய சிவபெருமான் எங்கும் வியாபித்திருந்தாலும்,—நித்தன் நிறைவு - நித்தியராகிய அக்கடவுள் வெளிப்பட வியாபித்திருத் தல்,—அருள் நேத்திரத்தோர் பாலே - அருட்கண்ணையுடையர் களாகிய ஞானிகளிடத்தே யாம். ஏ - று. ஏ அசை.

இ-ம். சிவபெருமான் எங்கும் வியாபித்திருப்பினும், ஞானி களிடத்தில் வெளிப்பட்டு விளங்குவர். ஏ-ம். (இ0).

தாமோ தரன்முதலோர் சாதனூல் சாற்றுவதும்
பூமேலோர் பொன்றுவதுங் கண்டோமே—நாமுடலை
நேசிப்ப தென்னே நிலையாகுஞ் சங்கரனைப்
பூசிப்ப தென்றே புகல்.

இ - ள். தாமோதரன் முதலோர் சாதல் நூல் சாற்றுவதும் - விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள் இறத்தலை நூல்கள் சொல்லுதலையும்,—பூமேலோர் பொன்றுவதுங் கண்டோமே - பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் இறப்பதையும் (முறையே காதாலும் கண்ணாலும்) அறிந்தோமே.—நாம் உடலை நேசிப்பது என் - நாம் (நிலையில்லா இந்த) உடம்பை விரும்பிப் பாதுகாப்பது என்ன அறியாமை!—சங்கரனைப் பூசிப்பதே நிலை ஆகும் என்று புகல் - சிவபெருமானை அருச்சுனை செய்வதே (செய்யத்தக்க) நிலையான சிவபுண்ணியம் என்று சொல்வாயாக. எ - று. ஒ அசை.

இ-ம். நிலையில்லாத உடம்பைப் பாதுகாப்பதை விட்டு நிலையுள்ள சிவபூசையைச் செய்க. எ-ம். (௫௧)

அரசி நிலையதனி னக்கிரத்தி நின்று
விரைய விழுதுளியே போலும்—புரையுடைய
ஆக்கைவிடா முன்ன மரன்பாதம் பூசித்தல்
நோக்கனன் றென்றே நுவல்.

இ - ள். அரசின் இலையதனின் அக்கிரத்தின் நின்று - அரசிலையினுனியிலிருந்து,—விரைய விழுதுளியே போலும் - (தங்காது) விரைந்து விழுகின்ற திவ்லையையே யொக்கும்,—புரையுடைய ஆக்கை விடா முன்னம் - (தங்காது விரைந்தழியும்) குற்றத்தையுடைய உடம்பு நீக்குதற்கு முன்னே,—அரன்பாதம் பூசித்தல் - சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைப் பூசனை செய்தலும்,—நோக்கல் - தரிசித்தலும்,—நன்று என்றே நுவல் - நல்லதென்றே சொல்வாயாக. எ - று.

இ-ம். நிலையாத உடம்பு அழியுமுன்னே சிவார்ச்சனை செய்யவேண்டும். எ-ம். (௫௨)

சத்தியத்தை வெல்லா தசத்தியந்தா னீள்பொறையை
மெத்திய கோபமது வெல்லாது—பத்திமிசு

புண்ணியத்தைப் பாவமது வெல்லாது போரரக்கர்
கண்ணனைத்தான் வெல்லுவரோ காண்.

- இ - ள். போர் அரக்கர் கண்ணனை வெல்லுவரோ - போரைச் செய்கின்ற இராட்சதர்கள் விஷ்ணுவை வெல்வார்களோ (வெல்லமாட்டார்) அதுபோல,—அசத்தியம் சத்தியத்தை வெல்லாது - பொய் மெய்யை வெல்லாது;—மெத்திய கோபமது நீள் பொறையை வெல்லாது - மிகுந்த கோபம் மேலான பொறுமையை வெல்லமாட்டாது;—பாவமது பத்தி மிகு புண்ணியத்தை வெல்லாது - பாவமானது அன்பு மிகுகின்ற புண்ணியத்தை வெல்லமாட்டாது.—காண் - (இதனை நீ) அறிவாயாக. எ - று. தான் அசை.

இ-ம். பொய் மெய்யையும், கோபம் பொறுமையையும், பாவம் புண்ணியத்தையும் வெல்லமாட்டா. எ-ம். (௩௩)

பொற்பறிவில் லாதபல புத்திரரைப் பேறலினோர்
நற்புதல்வனைப்பெறுத னன்றாமே—பொற்கொடியே
பன்றிபல குட்டி. பயந்ததின லேதுபயன்
ஒன்றமையா தோகரிக்கன் றோது.

இ - ள். பொன் கொடியே - பொன்மயமாகிய கொடிபோல் வாளே,—பொற்பு அறிவு இல்லாத பல புத்திரரைப் பேறலின் - அழகைச்செய்யும் அறிவில்லாத பல புத்திரரைப் பெறுவதிலும்,—ஓர் நல் புதல்வனைப் பெறுதல் நன்று ஆம் - ஒரு நல்ல புத்திரனைப் பெறுதல் நல்லதாம்.—பன்றி பலகுட்டி பயந்ததினால் பயன் ஏது - பன்றி பலகுட்டிகளைப் பெற்றதனால் பிரயோசனம் யாது,—கரிக் கன்று ஒன்று அமையாதோ - யானைக் கன்று ஒன்று போதாதோ,—ஓது - நீ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை. •

இ-ம். அறிவில்லாத பல புதல்வரைப் பெறுதலினும் அறிவுள்ள ஒரு புதல்வனைப் பெறுதல் நல்லது. எ-ம். (௩௪)

அத்திமலரு மருங் காக்கை வெண்ணிறமும்
கத்துபுனன் மீன்பதமும் கண்டாலும்—பித்தரே
காணர் தெரியற் கடவுளரும் காண்பரோ
மாணர் விழியார் மனம்.

இ - ள். பித்தரே - (பெண்களுடைய மனத்தை அறியலாம் என்கின்ற). அறிவிலிகளே,—அத்தி மலரும் - அத்திப் பூவையும்,—காக்கை அரும் வெண் நிறமும் - காக்கையினிடத்து அருமையாகிய வெள்ளை நிறத்தையும்,—கத்து புனல் மீன் பதமும் - ஒலிக்கின்ற கடலிலே மீனின் அடிச்சுவட்டையும்,—கண்டாலும் - பார்த்தாலும்,—மான் ஆர் விழியார் மனம் - மான்போலும் (மருண்ட) பார்வையையுடைய பெண்களின் மனத்தை,—கான் ஆர் தெரியல் கடவுளரும் காண்பரோ - வாசனைபொருந்திய மாலையையுடைய தேவர்களும் அறிவார்களோ! எ - று.

இ-ம். பெண்களுடைய மனத்தை அறிதல் எவர்க்கும் அரிது. எ-ம். (௫௫)

காளவிடப் பார்தள் கருடனையுங் கட்டுமோ
வாளொரியைக் கட்டுமோ வன்கயிறு—நீளும்
பவமருளும் பாசம்வெம் பஞ்சேந் திரியஞ்
சிவயோகி யைப்பிணியா வே.

இ - ள். காள விடம் பார்தள் கருடனையும் கட்டுமோ - கருமையாகிய நஞ்சையுடைய பாம்பு கருடனையும் கட்டுமோ (கட்டாது),—வன் கயிறு வான் எரியைக் கட்டுமோ - வலிய கயிறு ஒளியையுடைய நெருப்பைக்கட்டுமோ (கட்டாது இவை போல),—நீளும் பவம் அருளும் பாசம் வெம்பஞ்சேந்திரியம் - மிகுகின்ற பாவத்தைக் கொடுக்கும் பாசங்களும் கொடிய ஐம் பொறிகளும்,—சிவயோகியைப் பிணியா - சிவயோகியைத் துன்பஞ் செய்யமாட்டா. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். சிவயோகிகள் பாசங்களினாலும் ஐம்பொறிகளினாலும் துன்பப்பட்டார். எ-ம். (௩௬)

புத்தியொடு முத்திதரும் புண்ணித்தா லன்றியே
மத்தமிகு பாவத்தால் வாழ்வாமோ—வித்துபயிர்
தாயாகி யேவளர்க்குந் தண்புனலா லல்லாது
தீயால் வளருமோ செப்பு.

இ - ள். வாழ்வு - நல்வாழ்வானது,—புத்தியொடு முத்தி
தரும் புண்ணியத்தால் அன்றி - போகமோஷங்களைக் கொடுக்
கின்ற புண்ணியத்தினால் (உண்டாகும்) அல்லாமல்—மத்தம்
மிகு பாவத்தால் ஆமோ - அறியாமையால் வளர்கின்ற பாவத்
தினால் உண்டாகுமோ!—வித்து பயிர் - விதைத்துண்டாக்கும்
பயிர்—தாய் ஆகி வளர்க்கும் தண் புனலால் அல்லாது - தாயை
ப்போலத் (தன்னை) வளர்க்கின்ற குளிர்ச்சியாகிய நீரினால்
(வளர்வது) அல்லாமல்,—தீயால் வளருமோ செப்பு - நெருப்பி
னால் வளருமோ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். இன்பம் புண்ணியத்தினாலன்றிப் பாவத்தினாலுண்
டாகாது. எ-ம். (௩௭)

சிவனே சிவனே சிவனேயென் பார்பின்
சிவனுமையா னோடுந் திரிவன்—சிவனருளாற்
பெற்றவிளங் கன்றைப் பிரியாமற் பின்னோடிச்
சுற்று பசுப்போற் றோடர்ந்து.

இ - ள். சிவன் - சிவபெருமானாவர்,—சிவன் அருளால் -
தம்முடைய அருளினால்,—சிவனே சிவனே சிவனே என்பார்
பின் - சிவனே சிவனே சிவனே என்று மூன்றுதரஞ் சொல்லு
பவர்களுக்குப் பின்னே,—பெற்ற இளம் கன்றை - (தான்)
பெற்ற இளமையாகிய கன்றை,—பிரியாமல் பின் ஒடிச் சுற்று

பசுப்போல் - வீட்டு நீங்காமற் பின்னே ஓடிச் சுற்றித் திர்கின்ற (தாய்ப்) பசுவைப்போல,—உமையாளோடும் தொடர்ந்து திரிவன் - உமாதேவியாரோடும் இடைவிடாது கூடத்திரிவர். எ - று.

இ-ம். சிவபெருமான் தம்முடைய திருவருளினால் தமது திருநாமத்தை மூன்றுதரம் உச்சரிப்பவரைப் பிரியாமல் இரகசிப்பார். எ-ம். (௫௮)

தாமுங்கொடார் கொடுப்போர் தம்மையுமீ யாதவகை
சேமஞ்செய் வாருஞ் சிலருண்டே—யேமசிழல்
இட்டுமலர் காய்கனிக ளீந்துதவு நன்மரத்தைக்
கட்டுமுடை முள்ளெனவே காண்.

இ - ள். எமம் நிழல் இட்டு - இன்பத்தைத் தரும் நிழலைச் செய்து,—மலர் காய்கனிகள் ஈந்து உதவும் நன்மரத்தை - புஷ்பங்களையும் காய்களையும் பழங்களையும் கொடுத்துதவிசெய்கின்ற நல்ல விருகத்தை,—கட்டும் உடை முள் என - சூழ்ந்த உடைவேல் முள்ளைப்போல,—தாமும் கொடார் - தாமும் (ஒன்றுங்) கொடாராய்,—கொடுப்போர் தம்மையும் ஈயாதவகை சேமம் செய்வாரும் சிலர் உண்டு - கொடுப்போரையும் கொடாத வண்ணந் தடுப்பவருஞ் சிலர் உளர்.—காண் - அறிவாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். தாமுங் கொடாது கொடுக்கின்ற பிறரையுந் தூதிகும் பாதகர் பயன்படும் விருகத்தைச் சூழ்ந்த உடைவேல் முள்ளைப்போல்வர். எ-ம். (௫௯)

ஆயுமலர்த் தேன்வண் டருந்துவது போலிரப்போர்
ஈயு மவர்வருந்தா தேற்றலறந்—தூயவிளம்
பச்சிலையைக் கீடமறப் பற்றி யரிப்பதுபோல்
அக்சமுற வாங்க லகம்.

இ - ள். வண்டு ஆயும் மலர்த் தேன் அருந்துவது போல் - வண்டானது ஆராயப்படுகின்ற (அலரும் பக்குவத்தையுடைய) பூவில் (அதனை வருத்தாது) தேனை உண்ணுவதுபோல,— இரப்போர் - யாசகர்கள்,—ஈயுமவர் வருந்தாது ஏற்றல் அறம் - கொடுப்போர் வருந்தாவண்ணம் (அவர் குறிப்பறிந்து) யாசித்தல் தருமமாம்.—கூடம் - புழுவானது,—தூய இளம் பச்சிலையை பற்றி அற அரிப்பது போல் - சுத்தமாகிய இளைய பச்சிலையை விடாது முழுதும் அரிப்பது போல,—அச்சம் உற வாங்கல் அகம் - (கொடுப்போர்) அச்சப்படும்படி (அவரைத் துன்பஞ் செய்து) வாங்குதல் பாவமாம். எ - று.

இ-ம். தாதாவை வருத்தாது வாங்குவது புண்ணியமும், அவனை வருத்தி வாங்குவது பாவமுமாம். எ-ம். (௬௦)

மாதா மரிக்கின் மகனாவி னற்சுவைபோந்
தாதா வெனிற்கல்வி தானகலும்—ஒதினுடன்
வந்தோன் மரித்துவிடில் வாசுவலி போமனையேல்
அந்தோ விவையாவும் போம்.

இ - ள். ஒதின் - சொல்லில்,—மாதா மரிக்கின் மகன் நாவின் நல் சுவை போம் - தாயிறந்தாற் புத்திரனுக்கு நாவினது நல்ல சுவை கெடும்,—தாதா எனில் கல்வி அகலும் - பிதா இறந்தாற் கல்விகெடும்,—உடன் வந்தோன் மரித்துவிடில் வாசுவலி போமன் - சகோதரன் இறந்தாற் புயவலி கெடும்,—மனையேல் அந்தோ இவை யாவும் போம்-மனைவி இறந்தால் ஐயோ! (மேற் சொல்லிய) இவைகள் எல்லாம் கெடும். எ - று. தான் அசை.

இ-ம். தாயில்லாத சிறுவனுக்குப் போசன சுகமும், பிதா இல்லாத சிறுவனுக்குக் கல்வியும், சகோதரன் இல்லாதவனுக்குத் தைரியமும், மனைவியில்லாதவனுக்கு எல்லாச் சுகமும், கெடும். எ-ம். (௬௧)

ஒதுபொருள் கண்டோர்க் குறுமாசை நீதியிலாப்
பாதகரைக் கண்டோர்க்குப் பாவமாஞ்—சீதமலர்
கண்டோர்க் குறும்வாசங் கற்றமைந்த நற்றவரைக்
கண்டோர்க் குடனாங் கதி.

இ - ள். ஒது பொருள் கண்டோர்க்கு ஆசை உறும் -
சொல்லப்படுந் திரவியத்தைப் பார்த்தோர்க்கு (அதில்) ஆசை
மிகும்;—நீதி இலாப் பாதகரைக் கண்டோர்க்கு பாவம் ஆம் -
ஒழுக்கமில்லாத பாதகர்களைப் பார்த்தவர்களுக்குப் பாவம் உண்
டாம்;—சீதம் மலர் கண்டோர்க்கு வாசம் உறும் - குளிர்ச்சியா
கிய பூக்களைப் பார்த்தவர்களுக்கு (அவற்றின்) வாசனை உண்டா
கும்;—கற்று அமைந்த நல் தவரைக் கண்டோர்க்கு கதி உடன்
ஆம் - படித்து அடங்கிய நல்ல தவமுடையோரைத் தரிசித்தவர்
க்கு மோஷும் உடனே கிடைக்கும். எ - று.

இ-ம். பாதகரைப் பார்த்தலாற் பாவமும், தவத்தரைத்
தரிசித்தலாற் புண்ணியமும் உண்டாகும். எ-ம். (சுஉ)

பாவிதனந் தண்டிப்போர் பாலாகு மல்லதருள்
மேவுசிவ னன்பர்பான் மேவாதே—ஒவியமே
நாயின்பா லத்தனையு நாய்தனக்கா மன்றியே
தூயவருக் காகுமோ சொல்.

இ - ள். ஒவியமே - சித்திரப்பாவை போல்வாளே,—பீவி
தனம் - பாவியினுடைய திரவியம்,—தண்டிப்போர் பால் ஆகும்
அல்லது - தண்டனைசெய்து வாங்குந் துட்டரிடத்துச் சேரு
மல்லாமல்,—அருள் மேவு சிவன் அன்பர்பால் மேவாது - அரு
ளைப்பொருந்திய சிவனடியாரிடத்துச் சேராது:—நாயின்பால்
அத்தனையும் நாய் தனக்கு ஆம் அன்றி - நாயின்பால் முழுதும்
நாய்க்கு உதவுமேயன்றி,—தூயவருக்கு ஆகுமோ சொல் - சசி

யையுடைய மனிதருக்கு உதவுமோ சொல்வாயாக. எ - று.
ஏ அசை.

இ-ம். பாலியுடைய திரவியம் துட்டருக்கு மாத்திரம் உப
யோகப்படும். எ-ம். (சூந)

பொன்னுங் கரும்பும் புகழ்பாலுஞ் சந்தனமும்
சின்னம் படவருத்தஞ் செய்தாலும்—முன்னிருந்த
நற்குணமே தோன்று நலிந்தாலு முத்தமர்டால்
நற்குணமே தோன்று நயந்து.

இ - ள். பொன்னும் கரும்பும் புகழ் பாலும் சந்தனமும் -
பொன்னையும் கரும்பையும் புகழப்படுகின்ற பாலையும் சந்தனத்
தையும்,—சின்னம்பட வருத்தம் செய்தாலும் - துன்பப்படும்
படி வருத்தினாலும்,—முன் இருந்த நற்குணமே தோன்றும் -
(பின்னும் அவைகளிடத்து) முன்னிருந்த (ஒளியும் தித்திப்
பும் வாசனையும் ஆகிய) நற்குணங்களே (மிகுந்து) வெளிப்ப
டும்,—(அவைபோல)—உத்தமர் பால் - நல்லோரிடத்து,—நலிந்
தாலும்—(அவரை) வருத்தப்படுத்தினாலும்,—நற்குணமே நயந்து
தோன்றும் - (முன்னுள்ள) நல்லகுணமே மிகுந்து காணப்
படும். எ - று.

இ-ம். நல்லோரை எப்படி வருத்தப்படுத்தினும், அவர்
தம்முடைய நற்குணம் வேறுபடார். எ-ம். (சூச)

வேசியரு நாயும் விதிநூல் வயித்தியரும்
பூசுரநுங் கோழிகளும் பொன்னையாய்—பேசிலொரு
காரணந்தா னின்றியே கண்டவுட னேபகையாங்
காரணந்தா னப்பிறப்பே காண்.

இ - ள். பொன் அனையாய் - சீதேவியை ஒப்பானவளே,—
பேசில் - சொன்னால்,—வேசியரும் - பொதுப்பெண்களும்,—

நாயும் - நாய்களும்,—விதி நூல் வயித்தியரும் - ஆயுள்வேதத்தை அறிந்த வைத்தியர்களும்,—பூசுரரும்-பிராமணர்களும்,—கோழிகளும் - கோழிகளும்,—ஒரு காரணம் இன்றி கண்ட உடனே பகை ஆம் காரணம் - ஒரேதுவியின்றித் (தம்முள் ஒரு வரையொருவர்) கண்டவுடனே விரோதமாதற்குக் காரணம்,—அப்பிறப்பே-அந்தப் பிறப்பின் குணமே,—காண் - (இதனை நீ) அறிவாயாக. எ - று. தான், ஏ அசை. விதிநூல்-ஆயுள்வேதம்.

இ-ம். ஆன்மாக்களுக்குப் பிறவிக்குணம் இயற்கையாயுள்ளது. எ-ம். (சுரு)

அன்னமனை யாய்குயிலுக் கானவழ கின்னிசையே
கன்னன்மொழி யார்க்கழகு கற்பாமே—மன்னுகலை
கற்றோர்க் கழகு கருணையே யாசைமயக்
கற்றோர்க் கழகுபொறை யாம்.

இ - ள். அன்னம் அனையாய் - அன்னப்பக்கி போல்வானே,—குயிலுக்கு ஆன அழகு இன் இசையே - குயிலுக்குப் பொருந்திய அழகு இனிய இசையேயாம்,—கன்னல் மொழி யார்க்கு அழகு கற்பே! ஆம் - கரும்புபோலும் (இனிமையாகிய) சொற்களையுடைய பெண்களுக்கு அழகு! கற்பேயாம்,—மன்னுகலை கற்றோர்க்கு அழகு கருணையே - நிலபெற்ற நூல்களைப் படித்தவர்களுக்கு அழகு அருளேயாம்.—ஆசை மயக்கு அற்றோர்க்கு அழகு பொறை ஆம் - அவாவையும் மயக்கத்தையும் நீங்கிய ஞானிகளுக்கழகு பொறுமையாம். எ - று.

இ-ம். பெண்களுக்குக் கற்பும், படித்தோர்க்கு இரக்கமும், ஞானிகளுக்குப் பொறுமையும், அழகைச் செய்யும். எ-ம். (சுரு)

இதமகித வார்த்தை யெவர்க்கேனு மேலாம்

இதமெனவே கூறவித மன்றே—இதமுரைத்த

வாக்கினு லேரண்ட மாமுனியுஞ் சோழனெடு
தேக்குநீர் வீழ்ந்தொழிந்தான் சேர்ந்து.

இ - ள். எவர்க்கேனும் - (நல்லவர் தீயவர் ஆகிய) யாவர்க்
காயினும்,—மேல் ஆம் இதம் என-மேலாகிய நன்மை என்று,—
இதம் அகித வார்த்தை கூறல் இதம் அன்று - (முறையே) இன்
பத்துன்பங்களைப் பயக்கின்ற சொற்களைச் சொல்லுதல் நன்மை
யன்று (ஏனெனில்).—ஏரண்ட மாமுனியும் - ஏரண்ட மகா
முனிவரும்,—இதம் உரைத்த வாக்கினால் - (தாம்) இதமாகச்
சொல்லிய சொல்லால்,—சோழனெடு சேர்ந்து தேக்கு நீர் வீழ்
ந்து ஒழிந்தான் - சோழராசனெடு கூட மிகுந்த ஜலத்தில் வீழ்
ந்து இறந்தார் (ஆதலால்.) எ - று.

இ-ம். நல்லவர்க்கு இதவசனமும் தீயவர்க்கு அகிதவசன
மும் உறுதியைச் செய்வனவாயினும், அவை எல்லாரிடத்துஞ்
சொல்லத்தக்கனவல்ல. எ-ம்.

முன்னொரு காலத்தில், காவேரியாறு திருவலஞ்சுழி என்
னுந் தலத்துக்குச் சமீபத்திலே பூமிக்குட் சுழித்துக்கொண்டு
போயிற்று. சோழராஜன் அதைக்கண்டு துன்பமடைந்து அதனை
ஏரண்டமாமுனிவருக்குச் சொல்ல, அவர் அந்தச் சுழியில் ஒரு
முடித்தலையை அல்லது ஒரு சடைத்தலையைக் கொடுத்தால் ஆறு
உள்ளே சுழித்திரங்காமல் மேலே பிரவாகிக்கும் என்றார். அர
சன் ஆறு பெருகி உலகம் செழித்தல்வேண்டும் என்னுங்கருணை
யினால் அந்தச் சுழியில் விழுந்தான். அதைக்கண்ட அம்முனிவர்
நம்முடைய சொல்லினாலல்லவா அரசன் இறந்தான் என்று
துக்கித்துத், தாமும் அச்சுழியில் விழுந்து இறந்தார். (சுஎ)

இத்தரையோர் தம்மி லிருவரே மேலானோர்
சித்திரச வாதி சிவயோகி—முத்தனையாய்

நல்குரவு முற்பவமு நாசம் புரிவாரே
அல்லவரே வீரியக் கீடம்.

இ - ள். முத்து அனையாய் - முத்துப்போல்வானே,—இத் தரையோர் தம்மில் இருவரே மேல் ஆனோர் - இந்தப் பூமியிலுள்ள மனுடரில் இருவரே மேலானவர்கள் (அவர் யார் யார் எனில்),—சித்தி ரசவாதி சிவயோகி - சித்தியையுடைய ரசவாதியும் சிவயோகியுமாம்—(என்னகாரணத்தினால் மேலானவர் எனின்),—நல்குரவும் உற்பவமும் நாசம்புரிவார் - (இந்த இருவரும் முறையே) தரித்திரத்தையும் பிறவியையும் கெடுப்பவராவர் (அதனால்)—அல்லவரே வீரியக் கீடம் - இவரல்லாதவர்களே இந்திரியத்தாலான புழுக்கள். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். இரசவாதி செல்வத்தை அடைதலாலும், சிவயோகி மோக்ஷத்தை அடைதலாலும், இவர் இருவரும் மேலானவராக மதிக்கப்படுவர். எ-ம். (சுஅ)

அற்றசிவ யோகிக் கருஞ்சின்ன மூன்றுண்டு
பற்றலகை யுன்மத்தர் பாலரியல்—முற்றரசு
வாதிக்குச் சின்னமூன் றுண்டே மகிழ்போகம்
ஈத லிரவாமை யென்று.

இ - ள். அற்ற சிவயோகிக்கு - (எல்லாப் பற்றுக்களையும்) விட்ட சிவயோகிக்கு,—பற்று அலகை உன்மத்தர் பாலர் இயல் (என்று) - பிசாசரும் உன்மத்தரும் பாலரும் ஆகிய இவர்களுடைய குணங்களென்று,—அரும் சின்னம் மூன்று உண்டு - அருமையாகிய அடையாளங்கள் மூன்று உள்ளன—முற்ற ரசவாதிக்கு - மேலான ரசவாதிக்கு,—மகிழ் போகம் ஈதல் இரவாமை என்று - மகிழ்ச்சியையுடைய அநுபவங்களும் கொடையும் யாசகஞ் செய்யாமையும் என்று,—சின்னம் மூன்று உண்டு - அடையாளங்கள் மூன்றுள்ளன. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம், இங்கே சொல்லப்பட்ட மும்மூன்று குணங்களினாற் சிவயோகியையும் ரசவாதியையும் அறிந்துகொள்ளலாம். எ-ம். (சூக)

வல்லவர்பாற் கல்வி மதமா ணவம்போக்கும்
அல்லவர்பாற் கல்வி யவையாக்கும்—நல்லிடத்தில்
யோகம் பயில்வா ருயர்ந்தோ ரிழிந்தோர்கள்
போகம் பயில்வார் புரிந்து.

இ - ள். வல்லவர் பால் கல்வி மதம் ஆணவம் போக்கும் - மேலோரிடத்துள்ள கல்வி அறிவின்மையையும் அகக்காரத்தையும் கெடுக்கும்;—அல்லவர் பால் கல்வி அவை ஆக்கும் - கீழோரிடத்துள்ள கல்வி அவைகளை உண்டாக்கும்—உயர்ந்தோர் நல்லிடத்தில் யோகம் பயில்வார் - மேலோர் நல்லதானத்திலிருந்து யோகப்பயிற்சி செய்வார்.—இழிந்தோர்கள் புரிந்து போகம் பயில்வார் - கீழோர்கள் விரும்பிப் போகங்களை அநுபவிப்பர். எ - று.

இ-ம். மேலோர் கல்வி நற்குணங்களை யுண்டாக்குதலால் அவர் யோகத்தை விரும்புவர்; கீழோர் கல்வி தீக்குணங்களை உண்டாக்குதலால் அவர் போகத்தை விரும்புவர். எ-ம். (எ0)

தீயவர்பாற் கல்வி சிறந்தாலு மற்றவரைத்
தூயவரென் றெண்ணியே துன்னற்க—சேயிழையே
தண்ணொளிய மாணிக்கஞ் சர்ப்பந் தரித்தாலு
நண்ணுவரோ மற்றதனை நாடு.

இ - ள். சேயிழையே - செப்பமாகிய ஆபரணத்தையுடைய பெண்ணே,—தீயவர் பால் கல்வி சிறந்தாலும் - பொல்லாதாரிடத்திற் கல்வி மிக விருந்தாலும்,—அவரைத் தூயவர் என்று எண்ணித் துன்னற்க - அவரை நல்லவர் என்று நினைத்துச் சேராதொழிக,—சர்ப்பம் தண் ஒளிய மாணிக்கம் தரித்தாலும் - (துட்டகுணமுள்ள) பாம்பு குளிர்ச்சியாகிய ஒளியையுடைய

(நல்ல)மாணிக்க ரத்தினத்தை வைத்திருந்தாலும்,—அதனை நண்ணுவரோ - (மாணிக்கத்தை விரும்பி) அப்பாம்பை அடைவாரோ—நாடு-(நீ இதனை) யோசிப்பாயாக. ஏ-று. ஏ, மற்று அசை.

இ-ம். தீயவர் மிகுந்த கல்வியுடையராயிருந்தாலும் அவரோடு பழகுதல் ஆகாது. எ-ம். (எக)

ஊரூ றேனும்வனத்தே யொன்வாட்கண் மாதரெனுங்
கூரூர் விடமுட் குழாமுண்டே—சீரூர்
விரத்திவை ராக்ய விவேகத் தொடுதோல்
உரத்தணியத் தையாவென் றேறுது.

இ - ள். ஊர் ஊர் எனும் வனத்தே - (நாம்) சஞ்சரிக்கின்ற தேசம் என்னுங் காட்டில்,—ஒன் வாள் கண் மாதர் எனும்—ஒள்ளிய வாட்படைபோலுங் கண்களையுடைய பெண்கள் என்று சொல்லப்படும்,—கூர் ஊர் விடம் முன்குழாம் உண்டு - கூர்மை மிகுந்த நச்சுமுள்ளின் கூட்டங்கள் உள்ளன.—சீர் ஊர் விரத்தி - சிறப்புமிகுந்த ஞானியானவன்,—விவேக வைராக்ய தொடுதோல் - விவேகத்தோடு கூடிய நிராசையாகிய செருப்பை,—உரத்து அணிய - மனமாகிய காலில் இட்டுக்கொள்ளுதலால்,—தையா என்று ஒது - (அம்முட்கள் அவனுக்குத்) தைக்க மாட்டா என்று சொல்வாயாக. ஏ - று. ஏ அசை.

இ-ம். ஞானிகள் நிராசையுடையவர்களாதலால், அவர்களுக்கும் பெண்ணாசை யில்லை. எ-ம். (எஉ)

போற்று குருகளைஞர் பொன்னாசை யோர்க்கில்லை
தோற்றுபசிக் கில்லை சுவைபாகந்—தேற்றுகல்வி
நேசர்க் கிலைசுகமு நித்திரையுங் காமுகர்தம்
ஆன்சக் கிலைபயமா னம்.

இ - ள். பொன் ஆசையோர்க்கு - பொருளாசையுடையோர்க்கு, —போற்று குரு கிளைஞர் இல்லை - துதிக்கப்படுகின்ற ஆசாரியரும் சுற்றத்தாரும் இல்லை;—தோற்று பசிக்கு சுவை பாகம் இல்லை - உண்டாகின்ற பசிக்கு ருசியும் சமையற்பக்குவமுமில்லை.—தேற்று கல்வி நேசர்க்கு சுகமும் நித்திரையும் இலை - (மனத்) தெளிவைக் கொடுக்கின்ற கல்வியில் விருப்பமுடையவர்களுக்குச் சுகமும் நித்திரையும் இல்லை, —காழகர்தம் ஆசைக்கு பயம் மானம் இலை - தூர்த்தர்களுடைய பெண்ணாசைக்கு அச்சமும் அவமானமும் இல்லை. எ - று.

இ-ம். உலோபிகளுக்குக் குருவும் சுற்றமும், பசியுடையோர்க்குச் சுவையும் பாகமும், கல்வியில் விருப்பமுடையோர்க்குச் சுகமும் நித்திரையும், காழகர்களுக்குப் பயமும் அவமானமும், இல்லை. எ-ம். (எஃ)

நன்றறியாத் தீயோர்க் கிடங்கொடுத்த நல்லோர்க்குந்
துன்று கிளைக்குந் துயர்சேருங்—குன்றிடத்திற்
பின்னிரவில் வந்தகரும் பிள்ளைக் கிடங்கொடுத்த
அன்னமுதற் பட்டதுபோலாம்.

இ - ள். நன்று அறியாத் தீயோர்க்கு இடம் கொடுத்த நல்லோர்க்கும் - உபகாரத்தை நினைவாத துட்டருக்கு இடங்கொடுத்த நல்லவர்களுக்கும், —துன்று கிளைக்கும் துயர் சேரும் - நெருங்கிய (அவருடைய) சுற்றத்தார்க்கும் துன்பம் உண்டாம். (அது எது போலும் எனில்), —முதல் - முன்னாலில், —குன்றிடத்தில் இரவில் வந்த கரும்பிள்ளைக்கு இடங்கொடுத்த அன்னம் - மலையிலே இராத்திரியில் வந்த காகத்துக்கு (இருக்க) இடங்கொடுத்த அன்னப்பகையானது, —பின் பட்டது போல ஆம் - பின் (அதனால்) அடைந்த துன்பத்தைப் போலாம். எ-று.

இ-ம். உபகாரத்தை நினையாத துட்டருக்கு இடங் கொடுத்த நல்லோர் அவராலே தக்கினையோடு துன்பத்தை அடைவர். எ-ம்.

எவராலும் ஏறமுடியாத ஒரு பெரிய மலைக்குகையில் ஓர் அரச அன்னம் அன்னப்பட்டிகளோடு வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒருநாளிரவு பெருமழையினால் வருந்திய ஒரு காக்கை தான் இருக்க இடங்கேட்டது. மந்திரியாகிய அன்னம் காக்கைக்கு இடங்கொடுக்கலாகாதென்று சொல்லவும், அரச வன்னம் அதன் சொல்லைக்கேளாமற் காக்கைக்கு இடங்கொடுத்தது. காக்கை அன்றிரவில் அங்கே தங்கி எச்சமிட, அவ்வெச்சத்திலிருந்து ஆலம்வித்து முளைத்தெழுந்து, பெரிய விருகமாகி, விழுதுகளை விட்டது. ஒரு வேடன் விழுதுகளைப் பற்றிக்கொண்டு அம்மலையிலேறிக் கண்ணிவைத்து அன்னங்களைப் பிடித்தான். (எசு)

மனம்வேறு சொல்வேறு மன்னுதொழில் வேறு
வினைவேறு பட்டவர்பால் மேவும்—அனமே
மனமொன்று சொல்லொன்று வான்பொருளு மொன்றே
கனமொன்று மேலவர்தங் கண்.

இ - ள். அனமே - அன்னம்போல்வாளே,—வினை வேறு பட்டவர் பால் - அநீதியாகிய செயல்களையுடைய கீழோரிடத்து,—மனம் வேறு சொல் வேறு மன்னு தொழில் வேறு மேவும் - மனம்வேறும் வாக்குவேறும் பொருந்திய செய்கை வேறுமாயிருக்கும்.—கனம் ஒன்று மேலவர் தம் கண் - கனம் பொருந்திய மேலோரிடத்தில்,—மனம் ஒன்று சொல் ஒன்று வான்பொருளும் ஒன்றே - மனமும் ஒன்று வாக்கும் ஒன்று பெருமையாகிய செயலும் ஒன்றேயாம். எ - று.

இ-ம். கீழோருக்கு மனஞ்சொற் செயல்கள் வேறுபட்டும், நல்லோருக்கு அவை ஒற்றுமைப்பட்டு யிருக்கும். எ-ம். (எடு)

கண்ணுக் கினிய சபைக்குமணி கற்றோனே
விண்ணுக் கினியமணி வெய்யோனே—வண்ணநறுஞ்
சந்த முலையாள் சயனத் தினியமணி
மைந்தன் மனைக்கு மணி.

இ - ள். சபைக்கு கண்ணுக்கு இனிய மணி கற்றோனே - சபைக்குக் கண்ணுக்கினியதாகிய இரத்தினம் வித்துவானே,— விண்ணுக்கு இனிய மணி வெய்யோனே - ஆகாயத்திக்கு இனிதாகிய இரத்தினம் சூரியனே,—சயனத்து இனிய மணி வண்ண நறும் சந்த முலையாள் - சயனத்துக்கு இனிய இரத்தினம் அழகிய நறுமணம் பொருந்திய சந்தனத்தை அணிகின்ற தனக்களையுடைய மனைவியாம்,—மனைக்கு மணி மைந்தன் - வீட்டுக்கு இரத்தினம் சிறுவனும். எ - று.

இ-ம். சபைக்கு வித்துவான்களும், ஆகாயத்திக்குச் சூரியனும், சயனத்துக்கு மனைவியும், வீட்டுக்குப் புதல்வனும் அழகைச் செய்வர். எ-ம். (எசு)

✓ பாலினீர் தீயனுகப் பால்வெகுண்டு தீப்புருந்து
மேலுநீர் கண்டமையு மேன்மைபோல்—நூலினெறி
உற்றோ ரிடுக்க ணுயிர்கொடுத்து மாற்றுவரே
மற்றோர் புகல மதித்து.

இ - ள். பாலின் நீர் தீ அணுக - பாலோடுகூடிய நீரை நெருப்பு அணுகிச் சுட,—பால் வெகுண்டு தீப்புருந்து - பாலானது (பொறுது) பொங்கி நெருப்பினுட்புகுந்து (அதனை அவித்து),—மேலும் நீர்கண்டு அமையும் மேன்மை போல் - பின்னும் நீரைக்கண்டு (தான்) அடங்கும் மேன்மையைப்போல,— நூலின் நெறி உற்றோர் - நூல்விதிப்படி நடக்கின்ற பெரியோர்கள்,—இடுக்கண் - (தம்மை அடுத்த பிறருக்கு வந்த) ஆபத்தை,—மற்றோர் புகல - பிற நல்லோர் (தம்மைப்) புகழ,—

மதித்து உயிர்கொடுத்தும் மாற்றுவர் - (நமக்குறுதி இதவென்று) நினைத்துத் (தம்முடைய) உயிரைக் கொடுத்தும் நீக்குவர். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மேலோர்கள் தம்முயிரைக் கொடுத்தும், தம்மை அடுத்த நல்லோர்க்கு வந்த ஆபத்தை நீக்குவர். எ-ம். (என)

அந்தோ புரமெரித்த வண்ணலடி யார்பொருள்கள்
செந்தீ யினுங்கொடிய தீகண்டாய்—செந்தீயை
நீங்கிற் சுடாதே நெடுந்தூரம் போனாலும்
ஏங்கச் சுடுமே யிது.

இ - ள். புரம் எரித்த அண்ணல் அடியார் பொருள்கள் - முப்புரங்களை எரித்த சிவபெருமானுடைய அடியார்களுடைய திரவியங்கள்,—செம் தீயினும் கொடிய தீ கண்டாய் - சிவப்பாகிய அக்கினியிலும் பார்க்கக் கொடிய அக்கினி என்று அறிவாயாக.—செம் தீயை நீங்கில் சுடாது - செம்மையாகிய நெருப்பை நீங்கினால் (அது) சுடாது,—அந்தோ - ஐயோ!—இது - (சிவனடியார் திரவியமாகிய) இந்நெருப்பு,—நெடும் தூரம் போனாலும் ஏங்கச் சுடுமே - அதிக தூரம் போனாலும் ஏங்கும்படி சுடுமே. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். நீங்கிற் சுடாத நெருப்பைப் பார்க்கிலும், நீங்கினாலுஞ் சுடுஞ் சிவனடியார் திரவியாகாரம் கொடியது. எ-ம். ( )

நிந்தையிலாத் தூயவரு நிந்தையரைச் சேரிலவர்
நிந்தையது தம்மிடத்தே நிற்குமே—நிந்தையிரு
தாலதிழற் கீழிருந்தான் றன்பா லருந்திடினும்
பாலதெனச் சொல்லுவரோ பார்.

இ - ள். நிந்தை இலாத் தூயவரும் நிந்தையரைச் சேரில் - இகழப்படாத மேலோரும் இகழப்படுங் கீழோரைச் சேர்ந்தால்,—அவர் நிந்தையது தம்மிடத்தே நிற்கும் - அவருக்குரிய

இகழ்ச்சி தம்மிடத்தும் நிலை பெறும்:—நிர்தை மிகு தால் நிறுந்
கீழ் இருந்து ஆன் பால் அருந்திடினும் - இழிவு மிகுந்த பணையி
னிழுவிலிருந்து பசுவின்பாலாக் குடித்தாலும்,—அது பால் எனச்
சொல்லுவரோ - அதனைப் பாலென்று சொல்லுவார்களோ—
பார்-‘இதனை’ ஆலோசிப்பாயாக. எ-று. ஏ அசை; தன் சாரியை.

இ-ம். கீழோருடைய சகவாசத்தால் மேலோர் இகழப்
படுவர். எ-ம். (எக)

கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் தஞ்செவியிற்
றன்மநூல் புக்காலுந் தங்காதே—சன்மமெனும்
புண்டு சமிக்குநா யூனாவி னெய்யதனை
உண்டு சமிக்குமோ வோது.

இ - ள். கன்மமே பூரித்த காயத்தோர் செவியில் - பாவ
மே நிறையப்பெற்ற சரீரத்தையுடைய பொல்லாதோருடைய
காதில்,—தன்ம நூல் புக்காலும் தங்காது - தருமசாஸ்திரம்
உபதேசிக்கப்பட்டாலும் (மனத்தில்) தங்காது:—சன்மம் எனும்
பு உண்டு சமிக்கும் நாய் - தோலையும் எலும்பையும் உண்டு
திருப்தியடையும் நாயானது,—ஆவின் நெய் ஊண் அதனை உண்டு
சமிக்குமோ - பசுநெய் கலந்த உணவை உண்டு திருப்தியடை
யுமோ!—ஒது - சொல்வாயாக. எ - று. தம் சாரியை; ஏ அசை.
சர்மம் சன்மம் என்றும், ஸ்மித்தல் சமித்தல் என்றும் ஆயின.
சர்மம் - தோல். ஸ்மித்தல் - பொறுத்தல், அஃதாவது இங்கே
திருப்தியடைதல்.

இ-ம். பாவிகளுக்குத் தர்மசாஸ்திரத்தை உபதேசித்தா
லும், அது அவர் மனத்திலே தங்காது. எ-ம். (அ0)

பெண்ணுதவுங் காலை பிதாவிரும்பும் வித்தையே
எண்ணி றனம்விரும்பு மீன்றதாய்—நண்ணிடையிற்
கூரியநற் சுற்றங் குலம்விரும்புங் காந்தனது
பேரழகு தான்விரும்பும் பெண்.

இ - ள். பெண் உதவுங் காலு-பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும் பொழுது,—பிதா வித்தை விரும்பும் - (அவளுடைய) தகப்பன் (கணவனுடைய) கல்வியை விரும்புவான்.— ஈன்றதாய் எண் இல் தனம் விரும்பும் - பெற்றதாய் அளவிறந்த திரவியத்தை விரும்புவாள்.—இடையில் நண் கூரிய நல் சுற்றம் குலம் விரும்பும் - (இவர்களுக்கு) இடையிற் பொருந்திய மிகுந்த நல்ல சுற்றத்தார் குலத்தை விரும்புவர்.—பெண் - (அப்) பெண்ணைவள்,—காந்தனது பேரழகு விரும்பும் - நாயகனுடைய பேரழகைவிரும்புவாள். எ - று. ஏ தான் அசை.

இ-ம். ஒரு பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொடுக்கும்போது, பிதா நாயகனுடைய கல்வியையும், தாய் செல்வத்தையும், சுற்றத்தார் குலத்தையும், பெண் அழகையும் விரும்புவது இயற்கை. எ-ம். (அக)

காந்துநறும் புண்ணைக் கலந்தீ விரும்புமே
வேந்தர் தனமே விரும்புவார்—சாந்த நூல்
கல்லார் பகைசேர் கலகம் விரும்புவார்
நல்லார் விரும்புவார் நட்பு.

இ - ள். ஈ காந்தும் நறும் புண்ணை கலந்து விரும்பும் - ஈயானது காந்துகின்ற மணத்தையுடைய புண்ணைச் சேர்ந்து (அதனை) விரும்பும்,—வேந்தர் தனமே விரும்புவார் - அரசர் செல்வத்தையே விரும்புவார்—சாந்த நூல் கல்லார் பகைசேர் கலகம் விரும்புவார் - அடக்கத்தைக் கொடுக்கும் நூல்களைப் படியாத மூடர் பகையை உண்டாக்குகின்ற கலகத்தை விரும்புவார்—நல்லார் நட்பு விரும்புவார் - நல்லவர் சினேகத்தை விரும்புவார். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். அரசர் செல்வத்தையும், மூடர் கலகத்தையும், நல்லோர் சினேகத்தையும் விரும்புவார். எ-ம். (அஉ)

கற்றைக் குழலார் கவினெல்லா மோர்மகவைப்
பெற்றக் கணமே பிரியுமே—கற்றருளை
வேட்ட பெரியோர் பெருமையெலாம் வேறென்றைக்
கேட்ட பொழுதே கெடும்.

இ - ள். கற்றைக் குழலார் கவின் எல்லாம் - கூட்டமாகிய
கூந்தலையுடைய பெண்களுடைய அழகு முழுதும்,—ஓர் மக
வைப் பெற்ற அக்கணமே பிரியும் - ஒரு குழந்தையைப் பெற்ற
அப்பொழுதே நீங்கும்—(அதுபோல)—கற்று அருளை வேட்ட
பெரியோர் பெருமை எலாம் - (ஞானநூல்களைப்) படித்துக்
(கடவுளுடைய) திருவருளை விரும்பிய ஞானிகளுடைய பெரு
மை முழுதும்.—வேறு ஒன்றைக் கேட்ட பொழுதே கெடும் -
(அவ்வருளல்லாத) வேறென்றைக் கேட்டவுடனே அழியும்.
எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். விஷயப்பற்றுடைய ஞானிகள் இழிவை அடை
வர். எ-ம். (அந்)

சீலங் குலமடியா டிண்டிற் கெடுங்கணிகை
ஆலிங் கனந்தனநா சம்மாகும்—நூலிழந்த
வல்லிதழு வக்குறையும் வாழ்நாள் பிறர்தாரம்
புல்லினர்க்கெல் லாநலமும் போம்.

இ - ள். அடியாள் தீண்டில் சீலம் குலம் கெடும் - தாசு
யைச் சேர்ந்தால் ஒழுக்கமும் சாதியும் கெடும்.—கணிகை ஆலிங்
கனம் தன நாசம் ஆகும் - பொதுப்பெண்ணைச் சேர்ந்தாற்
பொருள் அழியும்.—நூல் இழந்த வல்லி தழுவ வாழ் நாள்
குறையும் - திருமங்கிலியம் நீங்கிய விதவையைச் சேர்ந்தால்
ஆயுசு குறையும்.—பிறர் தாரம் புல்லினர்க்கு எல்லா நலமும்
போம் - பிறர் மனைவியரைச் சேர்ந்தவர்க்கு எல்லா நன்மையும்
கெடும். எ - று.

இ-ம். தாசியை விரும்புவோருக்கு ஒழுக்கமும் குலமும், வேசியை விரும்புவோருக்குத் திரவியமும், விதவையை விரும்புவோர்க்கு ஆயுசும், பிறன் மனையானை விரும்புவோர்க்கு எல்லா நலமும் அழியும். எ-ம். (அச)

சத்தியமெக் காலுஞ் சனவிருத்த மாகுமே
எத்தியபொய் யார்க்கு மிதமாகும்—நத்தியபால்
வீடுதொடூஞ் சென்று விலையா மதுவிருந்த
வீடுதனி லேவிலையா மே.

இ - ள். நத்திய பால் வீடு தொறும் சென்று விலையாம் - (உடம்பை) வளர்க்கின்ற பால் வீடு தொறும் பொய் விலைப்படும்:—சத்தியம் எக்காலும் சன விருத்தம் ஆகும் - (உயர்வாகிய) உண்மை எப்பொழுதும் (இழிந்த) சனங்களுக்கு வெறுப்பைத் தருவதாயிருக்கும்.—மது இருந்த வீடுதனில் விலை ஆம் - (இழிந்த) கள்ளுத் தானிருந்த வீட்டில் விலைப்படும்:—எத்திய பொய் யார்க்கும் இதம் ஆகும் - மயக்குகின்ற (இழிவாகிய) பொய் (அந்தச்) சனங்கள் எல்லாருக்கும் வீறுப்பத்தைத் தருவதாயிருக்கும். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். இழிசனங்கள் வெறுத்தலால் மெய்க்கு இழிவும். அவர் விரும்புதலாற் பொய்க்கு உயர்வும் இல்லை. எ-ம். (அடு)

நல்லொழுக்க மில்லா ரிடஞ்சேர்ந்த நல்லோர்க்கு
நல்லொழுக்க மில்லாச்சொ னண்ணுமே-கொல்லும்விடப்
பாம்பெனவுன் னாரோ பழுதையே யானாலுந்
தூம்பமரும் புற்றடுத்தாற் சொல்.

இ - ள். நல் ஒழுக்கம் இல்லார் இடம் சேர்ந்த நல்லோர்க்கும் - தீயொழுக்கமுள்ளவருடைய இடத்தை அடைந்த நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்கும்,—நல் ஒழுக்கம் இல்லாச் சொல்

நண்ணும் - இழிவாகிய சொல் உண்டாகும்,—தும்பு அமரும் புற்று அடுத்தால் - துவாரத்தையுடைய புற்றுக்குச் சமீபத்திற் கிடந்தால்,—பழுதையே ஆனாலும் - வைக்கோற் புரியேயாயினும்,—கொல்லும் விடப்பாம்பு என உன்னாரோ - (அதனை) கொல்லுகின்ற நஞ்சையுடைய பாம்பு என்று நினையாரோ,—சொல் - நீ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். தீயொழுக்கமுடையோருடைய இடத்தைச் சேர்ந்த நல்லொழுக்கமுடையோரையும் உலகத்தார் தீயொழுக்கமுடையவராகச் சொல்வர். எ-ம். (அசு).

வாக்குநயத் தாலன்றிக் கற்றவரை மற்றவரை
ஆக்கைநயத் தாலறிய லாகாதே—காக்கையொடு
நீலச் சிறுகுயிலை நீடிசையா லன்றியே
கோலத் தறிவருமோ கூறு.

இ - ள். கற்றவரை மற்றவரை - படித்தவரையும் படியாதவரையும்,—வாக்கு நயத்தால் அன்றி - (அவர்களுடைய) சொல்லின் நயத்தினாலன்றி,—ஆக்கை நயத்தால் அறியல் ஆகாது - வடிவழகினால் அறியக்கூடாது:—காக்கையொடு நீலச் சிறுகுயிலை - காகத்தையும் கருநிறத்தையுடைய சிறிய குயிலையும்,—நீடு இசையால் அன்றி - (அவைகளினுடைய) நீண்ட குரலால் (ஆறிதல்) அல்லாமல்,—கோலத்து அறிவருமோ-உருவத்தினால் அறிதல் கூடுமோ?—கூறு - நீ சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். இவர் படித்தவர் இவர் படியாதவர் என்பதை அவர் சொல்லாலன்றி வடிவத்தாலறிதல் கூடாது. எ-ம். (அஎ)

ஆசையெனும் பாசத்தா லாடவர்தஞ் சிந்தைதனை
வீசுமனை யாந்தறியில் வீழ்த்தியே—மாசுபுரி

மாயா மனைவியரா மக்கண் மகவென்னும்
நாயாற் கடிப்பித்த னாடு.

இ - ள். மாசு புரி மாயா மனைவியர் - குற்றத்தைச் செய்கின்ற கெடாத மனைவியராகிய வேடர்,—ஆடவர் தம் சிந்தை தனை - ஆடவர்களுடைய மனமாகிய விலங்கை,—ஆசை எனும் பாசத்தால் - ஆசை என்கின்ற கயிற்றினால், வீசும் மனை ஆம் தறியில் வீழ்த்தி - உலையச் செய்கின்ற இவ்வாழ்க்கையாகிய தூணிற் கட்டி,—மக்கள் மகவு என்னும் நாயால் கடிப்பித்தல் - ஆண்மக்கள் பெண்மக்கள் என்கின்ற நாய்களாற் கடிப்பித்தலை,—நாடு - நீ நினைப்பாயாக—ஆ - இஃதென்ன கொடுமை! எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். ஒருவன் இல்லாச்சிரமத்தில் தூர்க்குணமுடைய மனைவி மக்களால் வருந்துதல், விலங்கு வேடரிடத்தில் அகப்பட்டு நாய்களாற் கடிக்கப்படுதல் போலும். எ-ம். (அஅ)

தானறிந்தோ ருக்குதவி தன்ன லமையுமெனில்
தானுவந் தீத றலையாமே—ஆனதனாற்
சொன்னாற் புரிதலிடை சொல்லியும்பன் னாண்மறுத்துப்
பின்னாட் புரிவதுவே பின்.

இ - ள். தான் அறிந்தோருக்கு - தான் பழகிய ஒருவருக்கு,—உதவி தன்னால் அமையும் எனில் - உதவி (செய்யுத்) தன்னால் இயலுமாயின்,—தான் உவந்து ஈதல் தலை ஆம்—(அவர் கேட்குமுன்) தான் (அவருடைய குறிப்பையறிந்து அவ்வுதவியை) மகிழ்ந்து செய்தல் முதலாம்—ஆனதனால் - ஆதலினால்,—சொன்னால் புரிதல் இடை - (அவர்) கேட்டபின் செய்தல் இடையாம்,—சொல்லியும் - (அவர்) கேட்டும்,—பல் நாள் மறுத்து - பல நாட் (செய்யாது) மறுத்து,—பின் நாள் புரிவது பின் - அதன் பின்பு செய்வது கடையாம். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். கேளாமற் செய்தல், கேட்டபின் செய்தல், கேட்ட பின்னும் மறுத்துச் செய்தல் என்னும் மூவகை உதவியும் முறையே முதல் இடை கடை என்று சொல்லப்படும். எ-ம். (அக)

உற்ற மறையகத்தி னுய்க்குமவ னுத்தமனே
மற்றம் மறைபகர்வோன் மத்திமனே—முற்றிழையே
அத்த முறலாற் புகல்வா னதமனென
வித்தகநூ லோதும் விரித்து.

இ - ள். முற்று இழையே - (தொழில்) முற்றிய ஆபரணத் தையுடையவளே,—உற்ற மறை அகத்தில் உய்க்குமவன் உத்தமன் - (தன் செவியிற்) பொருந்திய இரகசியத்தை (ஒருவருக்கும் வெளிவிடாமல் தன்) மனத்தில் அடக்கிவைத்திருப்பவன் உத்தமன்,—அ மறை பகர்வோன் மத்திமன் - அந்த ரகசியத்தைப் (பிறர்க்குச்) சொல்லுவோன் மத்திமன்,—அத்தம் உறலால் புகல்வான் அதமன் என - பொருளைப் பெறுதலினால் (அவ் விரகசியத்தைச்) சொல்லுவோன் அதமன் என்று,—வித்தகநூல் விரித்து ஒதும் - நல்லறிவைப் போதிக்கின்ற நூல்கள் விரித்துச் சொல்லும். எ - று. ஏ, மற்று அசை.

இ-ம். இரகசியத்தைச் சொல்லாதவர் உத்தமர்; சொல்லுவோர் மத்திமர்; பொருள் வாங்கிக்கொண்டு சொல்லுவோர் அதமர். எ-ம். (க௦)

உத்தமர்தா மீயுமிடத் தோங்குபனை போல்வரே
மத்திமர்தாந் தெங்குதனை மானுவரே—முத்தலரும்
ஆங்கமுகு போல்வா ரதம ரவர்களே
தேங்கதவி யும்போல்வார் தேர்ந்து.

இ - ள். உத்தமர் தேர்ந்து ஈயுமிடத்து ஒங்கு பனை போல்வர் - உத்தமர் (பிறருடைய குறிப்பை) அறிந்து கொடுக்கு

மிடத்து உயர்ந்த பனையைப் போல்வர்,—மத்திமர் தெங்குதனை
மானுவர் - மத்திமர் தென்னமரத்தைப் போல்வார்,—அதமர்
முத்து அலரும் கமுகு போல்வார் - அதமர்கள் முத்துப்போல
அலருகின்ற கமுகைப் போல்வர்,—அவர்களே தேம் கதலியும்
போல்வார் - அந்த அதமர்களே தித்திப்பாகிய வாழையையும்
போல்வர். ஏ - னு. தாம், ஏ, ஆம் அசை.

இ-ம். கொடையாளர் கொடுக்கும் தன்மைகளினால் உத்த
மர் மத்திமர் அதமர் என மூவகைப்படுவர். ஏ-ம்.

பனை தனக்கொருவர் நீர் விட்டு வளர்க்காமலிருக்கப் பய
னைக் கொடுத்தல்போல உத்தமர் தம்மை ஒருவர் கேளாமலிருக்
கக் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலினாலும், தென்னை சிலகாலம் நீர்
விட்டு வளர்க்கப் பயனைக் கொடுத்தல்போல மத்திமர் தம்மை
ஒருமுறை கேட்டவுடன் கொடுத்தலினாலும், வாழையும், கமு
கும் அடிக்கடி நீர்விட்டு வளர்க்கப் பயனைக் கொடுத்தல்போல
அதமர் பலமுறை கேட்டபின் கொடுத்தலினாலும், இம்மரங்கள்
மூவகைக் கொடையாளர்களுக்கும் உவமானமாயின. (கூக)

எல்லோர் தமக்கு மினிதுதவ லன்றியே
நல்லோர் தமக்குதவி நாடாரே—வல்லதரு
நாமநிதி மேக நயத்துதவ லன்றியே
தாழுதவி நாடுமோ சாற்று.

இ - ள். நல்லோர் - மேலோர்,—எல்லோர் தமக்கும்
இனிது உதவல் அன்றி - (தாம்) எல்லாருக்கும் மகிழ்ச்சியோடு
கொடுப்பதல்லாமல்,—தமக்கு உதவி நாடார் - (அவர்களிடத்
துத்) தமக்குப் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பார்:—வல்லதரு நாம
நிதி மேகம் - (கொடையில்) வல்ல கற்பகவிருஷமும் பெரு
மையையுடைய சங்கநிதி பதுமநிதிகளும் மேகங்களும்,—நயந்து

உதவல் அன்றி - (தாம் பிறருக்கு) விரும்பிக் கொடுப்பதல்
லாமல்,—தாம் உதவி நாடுமோ - தாம் (அவர்களிடத்துப்)
பிரதியுபகாரத்தை விரும்புமோ?—சாற்று - நீ சொல்வாயாக.
எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மேலோர் பிரதியுபகாரத்தை விரும்பாது கொடுப்-
பர். எ-ம். (கஉ)

வெய்யோன் கிரண மிகச்சுடுமே வெய்யவனிற்
செய்யோன் கிரணமிகத் தீதாமே—வெய்யகதிர்
எல்லோன் கிரணத் தெரியினிலு மெண்ணமில்லார்
சொல்லே மிகவுஞ் சுடும்.

இ - ள். வெய்யோன் கிரணம் மிகச் சுடும் - சூரியகிர-
ணம் மிகச்சுடும்,—செய்யோன் கிரணம் வெய்யவனில் மிக தீது
ஆம் - அக்கினியின் காந்தி சூரியகிரணத்திலும் மிகக்கொடியதா-
யிருக்கும்,—வெய்ய கதிர் எல்லோன் கிரணத்து எரியினிலும் -
வெம்மையாகிய ஒளியையுடைய சூரியகிரணத்திலும் அக்கினியி-
லும் பார்க்க,—எண்ணம் இல்லார் சொல்லே மிகவும் சுடும் -
நல்லறிவில்லாத மூடருடைய (தீய) சொல்லே மிகவும் சுடும்.
எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். துட்டருடைய தீச்சொற்கள் நெருப்பினுங் கொடி-
யன. எ-ம். (கங்).

திங்க ளமிர்த கிரணமிகச் சீதளமே
திங்களினுஞ் சந்தனமே சீதளமாம்—இங்கிவற்றின்
அன்பறிவு சாந்த மருளுடையார் நல்வசனம்
இன்பமிகுஞ் சீதளமா மே.

இ - ள். திங்கள் அமிர்த கிரணம் மிகச் சீதளம் - சந்திர-
னுடைய அமிர்தகிரணம் மிகவுங் குளிர்ந்தது;—சந்தனமே திங்-
களினும் சீதளம் ஆம்-சந்தனமே சந்திரனிலும் குளிர்ந்ததாம்;—

அன்பு அறிவு சாந்தம் அருள் உடையார் நல்வசனம் - அன்பும் அறிவும் பொறுமையும் அருளும் உடையோருடைய இனிய வார்த்தை, — இவற்றின் இன்பம் மிகும் சீதளம் ஆம் - இந்த இரண்டைப் பார்க்கிலும் இன்பத்தை மிகச் செய்கின்ற குளிர்ச்சியுள்ளதாம். எ - று. ஏ, இங்கு அசை.

இ-ம். அன்பு முதலிய நற்குணங்களுடையோருடைய இன்சொற்கள் மிகுந்த இன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-ம். (கச)

சீராம்வெண் ணீற்றுத் திரிபுண் டரம்விடுத்தே
பேரான முத்தி பெறவிரும்பல்—ஆரமிர்த
சஞ்சீ வியைவிடுத்தே சாகா திருப்பதற்கு
நஞ்சே புசித்ததுபோ னாடு.

இ - ள். சீர் ஆம் வெண்ணீற்றுத் திரிபுண்டரம் விடுத்து - ஐசவரியமாகிய வெண்மையையுடைய விபூதியினாலே திரிபுண்டரத் தரியாது (வேறென்றைத் தரித்து), — பேர் ஆன முத்தி பெற விரும்பல் - மேன்மையாகிய மோகஷத்தை அடையும்படி (ஒருவன்) ஆசைப்படுதல், — சாகா திருப்பதற்கு - சாகாதிருத்தற்கு, — ஆர் அமிர்த சஞ்சீவியை விடுத்து - அருமையாகிய அமுத சஞ்சீவியை உண்ணாமல், — நஞ்சே புசித்ததுபோல் நாடி - நஞ்சையே உண்ணுவதுபோலும் என்றறிவாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். முத்தியை விரும்புவோர் விபூதியினாலே திரிபுண்டரத் தரித்தல்வேண்டும். எ-ம். (கௌ)

செந்தா மரையிரவி சேருதயம் பார்க்குமே
சந்திரோ தயம்பார்க்குந் தண்குமுதங்—கந்தமிகும்
பூவலரப் பார்க்கும் பொறிவண் டானன்பர்
தேவரவைப் பார்ப்பர் தெளிந்து.

இ - ள். செந்தாமரை சேர் இரவி உதயம் பார்க்கும் - செந்தாமரை வருகின்ற சூரியனுடைய உதயத்தைப் பார்க்

கும்,—தண் குமுதம் சந்திரோதயம் பார்க்கும் - குளிர்ச்சியாகிய ஆம்பல் சந்திரோதயத்தைப் பார்க்கும்,—பொறி வண்டு கந்தம் மிகும் பூ அலரப் பார்க்கும் - புள்ளியையுடைய வண்டு வாசனை மிகுகின்ற பூக்கள் அலர (அவற்றைப்) பார்க்கும்—அரன் அன்பர் தெளிந்து தே வரவைப் பார்ப்பர் - சிவனடியார்கள் (கேட்டல் சிந்தித்தல்களால்) தெளிந்து, சிவபெருமான் (தமது தியானத்தில்) எழுந்தருளி வருதலைத் தரிசிப்பர். எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். மெய்ஞ்ஞானிகள் சிவப்பேற்றை விரும்புவர். எ-ம் ( )

வில்லமறுகுக் கொவ்வா மென்மலர்க்கு வில்வரெனும்
நல்லவன்பர்சொற்கொவ்வா நான்மறைகள் - மெல்லிநல்லாய்
ஆமந் திரமெவையு மைந்தெழுத்தை யொவ்வாவே
சோமசுந்த ரற்கென்றே சொல்.

இ - ள். மெல்லி நல்லாய் - மெல்லிய இயல்பினையுடைய பெண்ணே,—சோமசுந்தரற்கு - உமாதேவியாரோடுகூடிய பேர முகராகிய சிவபெருமானுக்கு,—மெல் மலர்கள் வில்லம் அறுகுக்கு ஒவ்வா - மென்மையாகிய புஷ்பங்கள் வில்வத்துக்கும் அறுகுக்கும் ஒப்பாகா.—நான் மறைகள் - (தாம் அருளிச்செய்த) நான்கு வேதங்களும்,—நால்வர் எனும் நல்ல அன்பர் சொற்கு ஒவ்வா - (திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முதலிய) நால்வர் என்கின்ற மெய்யடியார்கள் அருளிச்செய்த தேவார திருவாசகங்களுக்கு ஒப்பாகா;—ஆம் மந்திரம் எவையும் ஐந்தெழுத்தை ஒவ்வா - (சுத்தமாயையில்) உண்டாகிய மந்திரங்கள் எல்லாம் (தமது திருவுருவாகிய) ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்துக்கு ஒப்பாகா—என்று சொல் - என்று சொல்வாயாக. எ - று. ஏ அசை.

இ-ம். சிவபெருமான் வில்வத்திலும் அறுகிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திலும் அதிக பிரீதியுடையவர். எ-ம். (கௌ)

கல்லார் பலர்கூடிக் காதலித்து வாழினுநூல்
வல்லா ஒருவனையே மானுவரோ—அல்லாரும்
எண்ணிலா வான்மீ நிலகிடினும் வானகத்தோர்
வெண்ணிலா வாமோ விளம்பு.

இ - ள். கல்லார் பலர் கூடிக் காதலித்து வாழினும் - பழையாத மூடர் பலர்கூடி (ஒருவரையொருவர்) விரும்பி வாழ்ந்தாலும்,—நூல் வல்லான் ஒருவனையே மானுவரோ - கல்வியில் வல்ல ஒருவனையே ஒப்பாவரோ?—வானகத்து - ஆகாயத்தில்,—அல் ஆகும் எண் இலா வான்மீன் இலகிடினும் - இரவில் நிறைந்த அளவில்லாத நகரத்திரங்கள் விளங்கினாலும்,—ஓர் வெண்ணிலா ஆமோ - ஒரு வெண்மையாகிய சந்திரனுக்கு ஒப்பாகுமோ,—விளம்பு - நீ சொல்வாயாக. எ - று.

இ-ம். மூடர் பலர் கூடினாலும் ஒரு வித்துவானுக்கொப்பாகார். எ-ம். (சுஅ)

சந்தனத்தைச் சேர்தருவுந் தக்க மணங்கமழுந்
சந்தனத்தைச் சார்வேய் தழல்பற்ற—அந்தவனந்
தானுமச் சந்தனமுந் தன்னினமு மாள்வதன்றித்
தானுங் கெடச்சுடுமே தான்.

இ - ள். சந்தனத்தைச் சேர்தருவும் தக்க மணம் கமழும் - சந்தனமரத்தைச் சேர்ந்த (மற்றை) மரங்களும் தகுதிபாகிய (அச்சந்தன) மணம் கமழப் பெறும்,—சந்தனத்தைச் சார்வேய் - சந்தனமரத்தை அடுத்த மூங்கிலானது,—தழல் பற்ற - நெருப்புப் பற்றிக்கொள்ள (அதனால்),—அந்த வனம் தானும் - (தனக்கிடமாகிய) அந்தக்காடும்,—அச் சந்தனமும் - அந்தச் சந்தனமரமும்,—தன் இனமும் மாள்வது அன்றி - தன் சாதியாகிய மூங்கில்களும் எரிவது அல்லாமல்,—தானும் கெடச்சுடுமே - தானும் அழியும்படி சுடுமே. எ - று. தான் அசை.

இ-ம். பெரியோரை அடுத்த சிலர் அவராற் பெருமையடைவர்; சிலர் அவரைக் கெடுப்பதன்றித் தாமுந் தம்மினத் தோடு கெடுவர். ஏ-ம். (கூக)

கங்கைநதி பாவன் சசிதாபங் கற்பகந்தான்
மங்க லுறும்வறுமை மாற்றுமே—துங்கமிகும்
இக்குணமோர் மூன்றும் பெரியோ ரிடஞ்சேரில்
அக்கணமே போடுமென் றறி.

இ - ள். கங்கை நதி பாவம் - கங்கை நதி பாவத்தையும்,—
சசி தாபம் - சந்திரன் வெப்பத்தையும்,—கற்பகம் மங்கல்
உறும் வறுமை மாற்றும் - கற்பகவிருஷம் (எல்லா நலங்களை
யும்) கெடும்படி செய்கின்ற வறுமையையும் போக்கும்,—பெரி
யோரிடம் சேரில் - பெரியோரிடத்திற் சேர்ந்தால்,—இக்குணம்
ஓர் மூன்றும் அக்கணமே போம் - இந்தக் குணம் மூன்றும்
அப்பொழுதே நீங்கும்;—(அதுமாத்திரமா!)—துங்கம் மிகும்
என்று அறி - (பலவகை) உயர்வும் மிகவுண்டாகும் என்று அறி
வாயாக. ஏ - று. தான், ஏ அசை.

இ-ம். பெரியோரை அடுத்தவருக்குப் பாவமும் தாபமும்
வறுமையும் நீங்குதலன்றி, மேன்மையுமுண்டாம். ஏ-ம். (கூக)

நீதிவேண்பாவுரை முற்றிற்று.

